

57. ročník festivalu Bezručova Opava

www.opava-city.cz/bezrucovaopava

návraty ke kořenům

1. 9. ≈ 30. 9. 2014

návraty ke kořenům

PROGRAM

Den	Dat.	Hod.	Akce	Místo
PO	1.9.	17.00	TAK ZRAJE ČAS... fotografická výstava Miroslava Ševčíka	Knihovna Petra Bezruče
		19.00	KLAVÍRNÍ KONCERT laureáta Ceny Petra Bezruče Lukáše Vondráčka	KD Na Rybníčku
ÚT	2.9.	17.00	KOŘENÍ A KOŘENKY – vernisáž výtvarné skupiny X	zámek Kravaře
		19.00	BABY BOX – originální pohybové divadlo Veselé skoky	Kino Mír
ST	3.9.	17.00	CONCORDIA – vernisáž umělecké skupiny maďarských výtvarníků a výtvarníků s maďarskými kořeny	Obecní dům / galerie
		17.45	FILILIBI – ozvěny maďarské lidové hudby	Obecní dům / galerie
		20.30	BOJ ČERNOCHA SE PSY - divadelně strhující analýza strachu, z něhož se lidská rasa neumí vymanit, hraje Divadlo Gasparego z Liptovského Mikuláše	kostel sv. Václava
ČT	4.9.	17.00	SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU a oslava 50. výročí partnerských vztahů Opavy a Liptovského Mikuláše Vernisáž výstav: LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ – MĚSTO V KRAJINĚ (fotografie Gabriela Liptáka), FOTOGRAF MARTIN MARTINČEK VE SBÍRKÁCH MUZEA JANKA KRÁLA V LIPTOVSKÉM MIKULÁŠI, LIECHTENSTEINOVÉ V OPAVSKÉM KNÍŽECTVÍ (1614 – 1945) UDĚLENÍ CENY PETRA BEZRUČE „ANAŠIM VEŠIRIM - LUDIA A PIESNE“ (umělecký projekt hostů z Liptovského Mikuláše jako pocta židovské komunitě)	kostel sv. Václava Dům umění / galerie

Den	Dat.	Hod.	Akce	Místo
NE	7.9.	10.00 16.00	Z JEČMÍNKOVY ŘÍŠE – pohádka z hradů a zámků, s vládci, princeznami i zloduchy Divadla Neklid Praha	Loutkové divadlo
PO	8.9.	17.00	NÁVRATY KE KOŘENŮM aneb cesta za hledáním zmizelého já – společný výtvarně-hudební projekt otce a syna Petra a Jana Hanouskových	kostel sv. Václava
		18.00	TISÍCROČNÁ VČELA – jeden z nejlepších filmů v historii slovenské kinematografie (režie Juraj Jakubisko)	kostel sv. Václava
ÚT	9.9.	11.00 19.00	DEKAMERON - hudební divadlo podle Giovanniho Boccaccia	kostel sv. Václava
		17.00	„VY TROUBO!“ – vernisáž výstavy k výročí 100 let od narození výtvarníka a básníka Jiřího Koláře	zámek Hradec nad Moravicí / galerie
ST	10.9.	19.00	RITORNI / NÁVRATY – hudební díla skladatelů Tomáše Hanzlíka a Víta Zouhara v podání 5 kontratenorů	kostel sv. Václava
ČT	11.9.	18.00	OD BÁLU DO BÁLU – procházka lidovým rokem Opavského Slezska s národopisnými soubory Úsměv, Vrtek, Ischias a cimbálovými muzikami	Slezské divadlo
		20.00	NADĚJNÉ VYHLÍDKY – literární večer nakladatelství Perplex	Obecní dům / Klub Art
PÁ	12.9.	16.00	CHODNÍČKY K DOMOVU – mezinárodní folklórní festival	Dolní náměstí
		20.00	TONY DUCHÁČEK A GARAGE – koncert legendární pražské rockové kapely 80. let	Music Club 13

PROGRAM

Den	Dat.	Hod.	Akce	Místo
SO	13.9.	9.00	CHODNÍČKY K DOMOVU – průvod souborů a festivalový program	Dolní náměstí
		19.00	PL / CZ BLUES – bluesrockový koncert kapel Bluesferajna, Retro Blues a Marka Wojtowicze	Obecní dům / Klub Art
NE	14.9.	10.00 16.00	TŘI POHÁDKY PRO ROŠTÁKY – pohádku hraje Divadlo Radost Brno	Loutkové divadlo
		17.00	PETR BEZRUČ V PAMĚTI SVÉ SEKRETÁŘKY – setkání se Zdenkou Tomáškovou	Památník Petra Bezruče
PO	15.9.	15.00	VZPOMÍNKOVÝ AKT u hrobu Petra Bezruče	Městský hřbitov
		18.00	OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY – mistrovské dílo československé kinematografie oceněné Oscarem (režie Jiří Menzel) Bonus: filmová vzpomínka na 3. ročník festivalu Další břehy – festival „ NĚZNÝCH BARBARŮ “ (1999)	kostel sv. Václava
ÚT	16.9.	17.00	BOHUMIL HRABAL BAREVNĚ I ČERNOBÍLE (fotografie, grafiky, koláže, ilustrace, obálky, plakáty) – vernisáž výstavy	Dům umění / refektář
		18.00	VIA HRABAL – multimediální prezentace věnovaná výročí 100 let od narození spisovatele Bohumila Hrabala	kostel sv. Václava
ST	17.9.	17.00	VYKOŘENĚNÍ? - SÍDLIŠTNÍ LIDÉ – vernisáž fotografické výstavy Jaromíra Čejky	Dům umění / atrium
		19.00	JAVORY – koncert legendární kapely sourozenců Hany a Petra Ulrychových	Kino Mír

Den	Dat.	Hod.	Akce	Místo
ČT	18.9.	18.00	JESKYNĚ ZAPOMENUTÝCH SNŮ – fascinující snímek režiséra Wernera Herzoga aneb cesta k počátkům lidské kreativity	Kino Mír
		20.00	FUTURUM – koncert k 30. výročí založení slavné brněnské rockové kapely	Music Club 13
PÁ	19.9.	18.00	LITERÁRNÍ VEČER soutěže Hlavnice A. C. Nora s vyhlášením vítězů	Obecní dům / Klub Art
		16.00 - 22.00	10. ROČNÍK TATTOO SESSION SILESIA – středoevropské setkání tetovacích studií s bohatým doprovodným programem	kostel sv. Václava
SO	20.9.	10.00 - 22.00	10. ROČNÍK TATTOO SESSION SILESIA – středoevropské setkání tetovacích studií s bohatým doprovodným programem	kostel sv. Václava
NE	21.9.	10.00 16.00	PERNÍKOVÁ CHALOUPKA – pohádku o Jeníčkovi a Mařence hraje Divadlo loutek Ostrava	Loutkové divadlo
		18.00	BEST OF GUEST – BORIS (koncert bubenického orchestru Ivo Samiece)	Kino Mír
PO	22.9.	18.00	CESTA DO ŠKOLY – fascinující dokumentární snímek o cestě za vzděláním v místech, kde není samozřejmostí	Kino Mír
		19.00	ZLATÁ ŠEDESÁTÁ ANEB DENÍK PAVLA J. – hraje Divadlo Na Zábradlí Praha (Cena Alfréda Radoka za nejlepší inscenaci roku 2013)	Slezské divadlo
ÚT	23.9.	18.00	OPAVŠTÍ DĚDICOVÉ PŘEMYSLA ORÁČE A SVATÉHO VÁCLAVA – příběhy opavských Přemyslovců v architektuře a umění (připravil Bohumil Vurm)	kostel sv. Václava

PROGRAM

Den	Dat.	Hod.	Akce	Místo
ST	24.9.	17.00	SOUTĚŽ O CENU PRIMÁTORA MĚSTA – výtvarné umění a literatura na téma „Návraty ke kořenům“	Obecní dům
		19.00	ČESKÉ HUDEBNÍ NÁVRATY (koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava). Program: Leoš Janáček, Jaroslav Foltýn, Bohuslav Martinů, diriguje Petr Chromčák a Jakub Židek. Předání Cen statutárního města Opavy	Slezské divadlo
ČT	25.9.	17.00	PROCHÁZKA STALETÍMI – koncert studentů a pedagogů Církevní konzervatoře Opava	Církevní konzervatoř
		19.00	DOKOLAKOLEM – vernisáž fotografií Imricha Vebera	podloubí Slezanka
		20.00	OPAVA VÝCHOD ZPÁTEČNÍ – křest básnického sborníku	Jazz Café Club Evžen
PÁ	26.9.	15.00	JINÁKRAJINA – výtvarné ohlédnutí za procházkou krajinou se sochařem Janem Ambrúzem	Dvořákovy sady
		17.00	TADY A TEĎ – vernisáž výstavy Markéty Janečkové a jejich žáků	ZUŠ Solná
		17.30	VLADIMÍR TERŠ – vernisáž výstavy známého restaurátora	Dům umění / refektář
		18.00	MÉ OBRAZY JSOU DÍLEM STALETÍ (filmový dokument)	
		20.00	OSTRÝ ZUB A ROTUJÍCÍ KEDLUBEN – dvojkonzert pozoruhodných kapel	Music Club 13
		21.00	MUNROE – koncert kapely a retro párty	Gottfrei
SO	27.9.	19.00	CALISTO – opera s loutkami o třech dějstvích, hrají Collegium Marianum a Buchtý a loutky	kostel sv. Václava

Den	Dat.	Hod.	Akce	Místo
NE	28.9.	10.00 16.00	POHÁDKY DO KAPSY – hraje SemTamFor Praha	Loutkové divadlo
		19.00	MILOKRAJ – autorské písně Marty Töpferové a Tomáše Lišky inspirované českým a moravským folklórem	kostel sv. Václava
PO	29.9.	10.00 16.00	POVĚSTI PRO ŠTĚSTÍ – hraje SemTamFor Praha	Loutkové divadlo
		18.00	MARKÉTA LAZAROVÁ – projekce zrestaurované kopie filmu Františka Vláčila, který byl kritiky označen za nejlepší film století české kinematografie	Kino Mír
		19.00	RICHARD III. – kabaret o bezmoci mocných představí Klicperovo divadlo Hradec Králové	Slezské divadlo
ÚT	30.9.	18.00	Závěrečný koncert festivalu „ NA PAMÁTKU OBĚTÍ I. SVĚTOVÉ VÁLKY A VZNIKU ČESKOSLOVENSKÝCH LEGIÍ “ Účinkují: Pěvecký sbor Stěbořice, Chrámový sbor, dirigent Karel Kostera	Marianum Opava

Cesta ke kořenům může mít roztodivný význam, smysl a podobu. Podniká-li ji například vášnivý zahrádkář, jde jistě o cosi, co má blízko až k technologickému procesu. Jiný člověk ve zmíněném může vidět návrat k přírodě – návštěvu lesa, kde zažil něco pozoruhodného, vysoké hory s jejich monumentalitou atd.

Při letošní Bezručově Opavě nám však půjde o pouť ke kořenům města i o reflexi vlastních kořenů zapuštěných svými vlásečnicemi do osobní „malé historie“. Poutě ke kořenům Opavy přitom podnikneme právě ve chvíli, kdy uběhlo již 790 let od první písemné zmínky o městě, kdy pomyslný metronom dotikal 210 let od položení základního kamene Slezského divadla, 200 let od vzniku Slezského zemského muzea či 60 let od založení nynějšího Střediska volného času.

Jednu kořenovou větev chci však připomenout zvláště. Je to 50 let od navázání partnerských vztahů našeho města s Liptovským Mikulášem. Větev zapuštěnou hluboce a velmi silnou. Právě tento kořen se dotkl života mnoha z nás. Nesčetné kulturní, sportovní a jiné akce obou měst přinesly mnoho pozitivního a především radost těm, kdož se na nich aktivně podíleli, i těm, kdož je konzumovali z pozic diváka. Partnerské vztahy s Liptovským Mikulášem byly hostinou o mnoha chodech, k níž zasedlo již několik generací. Věřím, že bude i nadále pokračovat a že k okamžiku servírování digestivu nikdy nedojde. Radost totiž nemá končit a doufám, že poděkování všem, kdo tuto oblast zabezpečovali, platí nejen k minulosti a přítomnosti, ale i k časům budoucím.

Myslím, že Bezručova Opava svými kořeny letos osloví mnohé z nás. Cesta zpět ke stálícím toho, co se již nezměnitelně událo, je totiž vždy zajímavá. A to i přes to, že kůra kořenů není vždy hladká a sametově přítulná a spatřujeme na ní i hluboké jizvy, nečekaná vybočení a mís-

ty i smutné a melancholické meandry. Zmíněná cesta však má jeden veliký bonus. Umožňuje z kořenové hloubky pohlížet k dnešnímu kmeni a projektovat i budoucí tvárnost koruny.

Přeji Vám, aby Vás jednotlivé festivalové produkce zaujaly. A především, aby Vám ta Vaše „soukromá“ cesta ke kořenům přinesla vyrovnanost, uspokojení, klid a naději.

Prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc.
primátor

„Znášajú med celé tisícročia. Jedna padne, druhá ju nahradí. Všetko ich nivočí. Mráz i my, ľudia. Ale včelstvo je tu stále. Vari večne.“

Právě motto jednoho z nejkrásnějších a nejuspěšnějších filmů slovenské kinematografie Tisícročná včela je jakýmsi uměleckým erbem letošního ročníku festivalu, který se ve své programové nabídce bude ohlížet za nenávratně uplynulým časem, slavnou i pohnutou minulostí, uměleckými skvosty a inspiracemi věků a časů předešlých. A to, co platí o nesmrtelnosti včelstva, je podobné osudům jednotlivců i lidstva zároveň. Právě návraty ke kořenům nás učí a vedou po stezkách zkušeností minulých generací a vedou dál k vyššímu stupni lidství a člověčenství. Alespoň ty, kteří umějí naslouchat a nezapomněli se učit.

Budeme se dotýkat nejen slavné minulosti našeho města v pořadech o opavských dědicích Přemysla Oráče a svatého Václava nebo významného vkladu rodu Liechtensteinů, kteří přišli na Opavsko přesně před 400 lety, ale podíváme se ještě hlouběji do historie na počátky lidské kreativity v jeskynních malbách či na tisíciletou historii tetování a fenomén lidského těla jako nositele významů a symbolů uměleckého díla.

Připomeneme si také vklad dvou velkých českých umělců, kterým se podařilo vstoupit do světového kulturního povědomí a kteří by právě letos oslavili 100 let - spisovatele Bohumila Hrabala a výtvarníka a básníka Jiřího Koláře. Kořeny však budeme hledat také v židovské kultuře, u renesančních a barokních umělců, u českých skladatelů v rámci Roku české hudby, v hudbě bluesové či v atmosféře a dílech inspirovaných „zlatými šedesátými“ léty minulého století. Zřídlo nekonečné inspirace však najdeme také ve slezském a moravském folklóru či kráse architektury a malebnosti české krajiny.

Jedna z nejkrásnějších a nejduchaplnějších výchovných pouček zní: *„Dejte svým dětem kořeny i křídla“*. Navracejme se tedy všichni společně ke svým kořenům a prostřednictvím umění a kultury si užijme i vzletu a nadhledu.

Petr Rotrekl – dramaturg festivalu

TAK ZRAJE ČAS...

FOTOGRAFICKÁ VÝSTAVA MIROSLAVA ŠEVČÍKA

Nechodit s hlavou skloněnou do země, ale pěkně v oblacích, donutí Opavany výstava *Tak zraje čas*, kterou je zahájen 57. ročník Bezručovy Opavy, letos s tématem Návraty ke kořenům.

Dokumentární fotografie zachycují opomíjené kouzlo opavských fasád i architektonických detailů. Na velkém formátu nabídne návštěvníkům výstavy tři pětimetrová opavská panoramata, jaká nejsme schopni prostým okem zachytit. Opava současnosti odhazuje fádní šedavou barvu a ulice rozkvétají pestrými barvami, které zdůrazňují nevšední detaily fasád. Projděme se tedy s hlavou vztyčenou nejen výstavou, ale i ulicemi Opavy a hledejme znovu připomenutou krásu detailů tak, jak ji zachycuje objektiv Miroslava Ševčíka. Můžeme být stále hrdi na řemeslnou zručnost našich předků trvale vepsanou ve zdech opavských měšťanských domů.

Výstava navazuje na první dokumentární projekt fotografů SPOFY (Spolek opavských fotografů) „Věže a věžičky“, který opavská veřejnost mohla vidět v letošním roce v prostorách pobočky Knihovny Petra Bezruče v Opavě Kateřinkách. Autor má v plánu celý projekt v budoucnu uzavřít seriálem „Národní domy Opavy“.

Miroslav Ševčík, aktivní důchodce, duše opavské SPOFY. Muž mnoha profesí a zájmů. Kromě portrétní fotografie vyhledává i témata, která nutí ke zklidnění a zamyšlení. Nebojí se spojit zdánlivě nespojitelné, což se mu ve výstavě *Tak zraje čas* podařilo ve velkoformátových panoramatech Opavy pořízených z věže kostela sv. Hedviky.

Výstava potrvá od 1. do 30. září 2014 ve vestibulu Knihovny Petra Bezruče v Opavě a je přístupná v pondělí, úterý a čtvrtek 9.00-18.00 hodin, středa 9.00-15.00 hodin a v pátek 9.00-17.00 hodin.
vstup: volný

KLAVÍRNÍ KONCERT LAUREÁTA CENY PETRA BEZRUČE LUKÁŠE VONDRÁČKA

Lukáš Vondráček se narodil 21. října 1986 v Opavě. Na klavír začal hrát ve dvou letech pod vedením rodičů - též profesionálních klavíristů. První veřejné vystoupení absolvoval jako čtyřletý, v jedenácti letech vydal první CD. Navštěvoval Základní uměleckou školu Václava Kálíka v Opavě. Už jako dvanáctiletý byl přijat na Ostravskou univerzitu, kde studoval pod vedením profesora Rudolfa Bernatíka, soukromě studoval ve Vídni u prof. Petera Barcaby a v polských Katowicích u prof. Anderzeje Jásinského. V dětských letech se stal vítězem několika národních resp. mezinárodních soutěží, např. Amadeus Brno, Prague Junior Note, Košice 1995 atd. První zahraniční turné absolvoval v roce 1997, kdy se představil v americkém Chicagu. Stal se nejmladším pianistou pozvaným do prestižní řady International Piano Series Queen Elizabeth v Londýně, účinkoval jako sólista s Českou filharmonií. V následujících letech se stal častým hostem na významných amerických pódii a spolupracoval s mnoha renomovanými zámožnými orchestry, např. Dallas, Cincinnati Symphony Orchestra atd. Z nejznámějších světových pódii, kde Lukáš Vondráček vystoupil, jmenujme alespoň newyorskou Carnegie Hall, Operu v australském

Sydney, Santory Hall v Tokiu, Royal Festival Hall v Londýně, Auditorio Nacional v Madridu, Concertgebouw v Amsterdamu či Sala Sao Paulo ve stejnojmenném brazilském velkoměstě. Příležitostně se věnuje i komorní hudbě v triu s bratry Josefem a Petrem Špačkovými, se kterými absolvoval řadu koncertů.

Jeho přítelem a zároveň příležitostným soukromým pedagogem je slavný ruský klavírista a dirigent Vladimir Ashkenazy. Právě pod jeho taktovkou debutoval s Českou filharmonií na Pražském jaru 2002 v Prokofjevově klavírním koncertu č. 1. S nejvýznamnějším českým tělesem vystupuje pravidelně, v Mozartově roce 2006 předvedl v Rudolfinu Koncert č. 20 c moll W. A. Mozarta, v roce 2007 v Lisztově klavírní koncert č. 1 Es Dur. Dále vystoupil Lukáš Vondráček i s mnoha jinými dirigenty a orchestry. Z dlouhého seznamu jmenujme alespoň Paava Jarviho, Giannandreu Nosedu, Marin Alsop, Zdeňka Mácala či Pietariho Inkinena, z orchestrů Philharmonia Orchestra London, BBC Philharmonia, Gulbenkian Orchestra Lisabon, NHK Symphony Tokio, Cape Town Philharmonia – JAR, Petrohradská filharmonie, Sydney Symphony orchestra a mnoho dalších. V minulých sezonách vystupoval jen namátkou v Německu, Švýcarsku, Kanadě, USA, JAR, Nigerii, Severním Irsku. Jen v letošním roce stojí za připomenutí velmi úspěšný koncert v Londýně, dále koncert v Čínské republice, a to si ještě mimo jiné odskočil na koncertní turné do Chile.

V červnu 2009 obdržel Lukáš na mezinárodní klavírní soutěži The Van Cliburn 2009 Cenu poroty: The Raymond E. Buck Jury Discretionary Award, v roce 2010 zaznamenal vítězství na jedné z nejprestižnějších oceánských soutěží Hiton Head Internacional Piano Competition. Lukáš Vondráček je držitelem několika významných ocenění – v roce 2001 převzal z rukou I. Ashkenazyho Cenu Hanno R. Ellenbogen pro nejtalentovanějšího mladého umělce. V Opavě v roce 2004 byl vyznamenán Cenou Petra Bezruče za významný přínos v oblasti kultury. Lukáš Vondráček v Opavě vystupoval s úspěchem již jako dítě, také

ve Stěbořicích v a v Minoritském klášteře s Janáčkovou filharmonií Ostrava. Když to jeho náročnému programu vychází, velice rád se navrátí a koncertuje svému milovanému publiku v Opavě.

Karel Kostera

Program koncertu:

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Klavírní koncert č. 21 G-dur

Ludwig van Beethoven (1780-1827)

Klavírní koncert č. 3 c-moll

Sergej Vasiljevič Rachmaninov (1878-1943)

Klavírní koncert č. 3 d-moll

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič (1906-1975)

Klavírní koncert č. 1 Finale

vstup: předprodej 170,- Kč, na místě 200,- Kč

KOŘENI a KOŘENKY

VÝSTAVA VÝTVARNÉ SKUPINY X

Výtvarná Skupina X vzniknuvší v roce 1967 (první členská výstava se ovšem konala až na jaře 1968 v arkádách zahrady komendy řádu německých rytířů) je dítkem společenského a politického uvolnění v šedesátých letech minulého století. Její zakladatelé hudební vědec a estetik Miroslav Malura (1937 – 2000) a historik umění Jaroslav Svoboda jí dali do vínku přesvědčení, že umění má rezignovat na mimoumělecké poselství a zemský (celoslezský) charakter dosavadních profesionálních výtvarných skupin, Sdružení umělců slezských a Tvůrčí skupiny Bezruč. Ani léta normalizace nedokázala tyto myšlenky zničit: skupina existovala dál pod hlavičkou Domu kultury Petra Bezruče. Po listopadu 1989 se uchýlila do Základní umělecké školy na Solné ulici v Opavě, kde byl ředitelem její člen Miloš Kačírek (1935 – 2007). Po jeho smrti se pak ocitla pod křídly Matice Slezské, kde působí dosud jako jedna z jejích součástí.

V dosavadní historii Skupiny X se většina členů rekrutovala z učitelů výtvarné výchovy základních i uměleckých škol, ale i jiných výtvarníků z propagačních oddělení opavských podniků nebo ze Slezského divadla. Skupina působila na amatérské a poloamatérské bázi, jedinými akademiky mezi členy byli Vilém Balarin (1894 – 1978) a Eva Václavková (nar. 1935). Členové tohoto sdružení prezentují v poslední době svou činnost na dvou až třech členských výstavách ročně. Vystavují nejen v Opavě, ale také v Bratislavě, Kroměříži, Krnově, Linhartovech, Kravařích, v Novém Dvoře a v poslední době také v Ostravě. Členové Skupiny X mají za sebou více jak desítku letních výtvarných plenérů v České republice i Polsku.

Cílem kravařské výstavy je především představit současnou tvorbu členů skupiny a ukázat, že ani po bezmála padesáti letech činnosti není prostá výtvarných nápadů, výbojů a schopnosti přinášet další impulzy jak opavské, tak i mimoopavské uměnímilovné veřejnosti. Autorkou obrazu k výstavě je Marcela Mrázková.

Dieter Schallner

Výstava potrvá do 29. září 2014. • vstup: volný

BABY BOX

ORIGINÁLNÍ POHYBOVÉ DIVADLO

HRAJÍ VESELÉ SKOKY (PRAHA) • Scénář, režie a choreografie: Jana Hanušová, Martin Pacek, Miroslav Hanuš • Kostýmy: Zuzana Ježková • Účinkují: J. Meduna/Z. Šporc, O. Kavan/R. Madeja, V. Jílek /L. Pečenka, L. Pernetová /N. Topinková, P. Dušpivová /E. Leimbergerová, Hornáčková/E. Ornstová, B. Janatková/K. Kudrnáčová • Délka představení: 60 min

- a/ vyhřívaná schránka pro odložené děti
- b/ dětská nebezpečná hra
- c/ hrací skříň s možností volby výhradně dětských písní
- d/ třetí premiéra Originálního pohybového divadla Veselé skoky

D je správně! Pas de quatre v bačkůrkách, veselý pohřeb našeho dětství, smršť neobvyklých pohybů, obvyklých emocí malých trenýrek a stepujících bačkůrek.

VESELÉ SKOKY – pohybové divadlo, které ve svých inscenacích propojuje herecké a taneční techniky: od jazzu přes swing, step, folk-lór, balet po němou grotesku a pantomimu. Tvůrčí inspirací jim jsou Monty Python, Mr. Bean a jejich vlastní sny. Domovskou scénou jim je Divadlo v Celetné v Praze, avšak soubor často hostuje po celé republice a v zahraničí. Z těchto cest si Veselé skoky přivezly i několik ocenění, například 1. cenu a speciální cenu poroty z mezinárodního festivalu Teatrifest 2004 v Sarajevu anebo nominaci na cenu Argus Angel z anglického festivalu Fringe 2007.

Soubor vznikl z touhy založit profesionální taneční divadlo, které by bylo postaveno na nápaditých a vtipných choreografiích a originálním humoru. Tato myšlenka se urodila v hlavě choreografa a pedagoga DAMU Martina Paceka. Ten oslovil kolegyni rovněž z DAMU Janu Vašákovou a herce – režiséra Miroslava Hanuše. Společně pak vytvořili představení „Na hlavu!“, „Ve stanici nelze“ a „Edgar Allan Pú: Havran“, která jste mohli v průběhu let zhlédnout i v Opavě.

„Je to pantomima, co dělají? Jistě, to taky, ale mimové to nejsou. Balet? Jistě, to taky, ale baletáři to nejsou. Herci? Ano, herci to jsou. Zpívají. Baví se a baví to i diváky.“

Ondřej Neff

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč

CONCORDIA

VERNISÁŽ VÝSTAVY UMĚLECKÉ
SKUPINY MAĎARSKÝCH
VÝTVARNÍKŮ A VÝTVARNÍKŮ
S MAĎARSKÝMI KOŘENY

Skupina **CONCORDIA** je uměleckou skupinou výtvarníků s maďarskými kořeny, kteří žijí na území České republiky. Formuje se již od roku 2000, kdy se poprvé představila v Praze v prostorách Maďarského kulturního střediska. Skupina není ustálenou jednotkou, ale vždy představuje ucelený spolek lidí, které spojuje myšlení, mentalita i umělecké zaujetí. V neposlední řadě silným pojítkem zůstávají maďarské kořeny. Mají za sebou mnoho společných výstav jak v České republice, tak i na Slovensku a v Maďarsku. Na festivalu Bezručova Opava se představuje pět členů skupiny z různých oborů – sochařství, grafika, malba. Společným tématem se stalo nejen téma festivalu – Návraty ke kořenům, ale i symbol tohoto významu, který je naším společným návratem - Dunaj. Řeka, která nás spojuje nejen geo-

graficky, ale pro většinu znamená návrat do dětství, mládí či krátkých zážitků z minulosti i současnosti. Každý z vystavujících v Dunaji nachází vlastní osobitou inspiraci a staví se k ní konkrétně či abstraktně. V každém případě v dílech najdete příběhy, sdělení, nebo jen tichou větu, která vás navede k vlastnímu návratu.

Boglárka Struhár

VYSTAVUJÍCÍ:

Ágnes Kutas * 1963 v Budapešti v Maďarsku
Zsuzsa Lórinicz * 1954 v Bratislavě na Slovensku
Veronika Plátková – Ország * 1986 Vsetín
Péter Stírber * 1964 v Komárně
Boglárka Struhár * 1985 v Bratislavě na Slovensku

V RÁMCI VERNISÁŽE VYSTOUPÍ
SKUPINA

FILILIBI

ozvěny maďarské lidové hudby
Ágnes Kutas - housle, zpěv
Andrea Gerak, - zpěv

Výstava potrvá do 28. září 2014.
vstup: volný

B.-M. KOLTĚSE

BOJ ČERNOCHA SE PSY

DIVADELNĚ STRHUJÍCÍ ANALÝZA STRACHU,
Z NĚHOŽ SE LIDSKÁ RASA NEUMÍ VYMANIT

V dusivé atmosféře afrického kontinentu se odehrává příběh nekontrolovatelných základních instinktů – souboj bílé a černé rasy, který nemá vítěze ani poražené.

Děj neznámější hry francouzského dramatika se odehrává v nejmenované západoafrické krajině při práci na stavbě. Do ohrazeného prostoru vstupuje černoch Albury a dožaduje se od stavbyvedoucích – bělochů – vydání těla svého bratra, který den předtím na stavbě zemřel. Nepatrné konflikty mezi postavami se stupňují ve víru nezadržitelných emocí. Kdo je v této hře divochem a kdo civilizovaným člověkem? Kdo je pes a kdo je pokoušaný? Odkud pramení naše pokřivená morálka? Divadelně strhující analýza skrytého strachu z jinakosti a strachu plodícího nenávist, z níž se lidská rasa neumí vymanit.

Inscenace byla oceněna na nejvyšší slovenské přehlídce neprofesionálních divadel Scénická žatva v roce 2012.

„Inscenáciu možno považovať za syntetické divadlo, ktoré svojimi atribútmi presahuje rámec neprofesionálneho divadla a z hľadiska výkladu Koltésovej predlohy ho možno nazvať pozoruhodným a divadelne objavným.“ Peter Janků / hudebník, scénograf, dramatik

Hraje Divadlo Gasperego (SR / Liptovský Mikuláš)

Překlad: Michaela Jurovská

Režie, scénografie, výběr a střih hudby: Ján Mikuš • Dramaturgie:

Jana Mikuš Hanzelová • Kostýmy: Dorota Hajková • Účinkují:

Stanislav Štofčík, Ľubomír Raši, Mário Kermiet, Helena Hajková,

Zuzana Rohoňová, Ľudmila Klimková, Peter Danko

vstup: volný

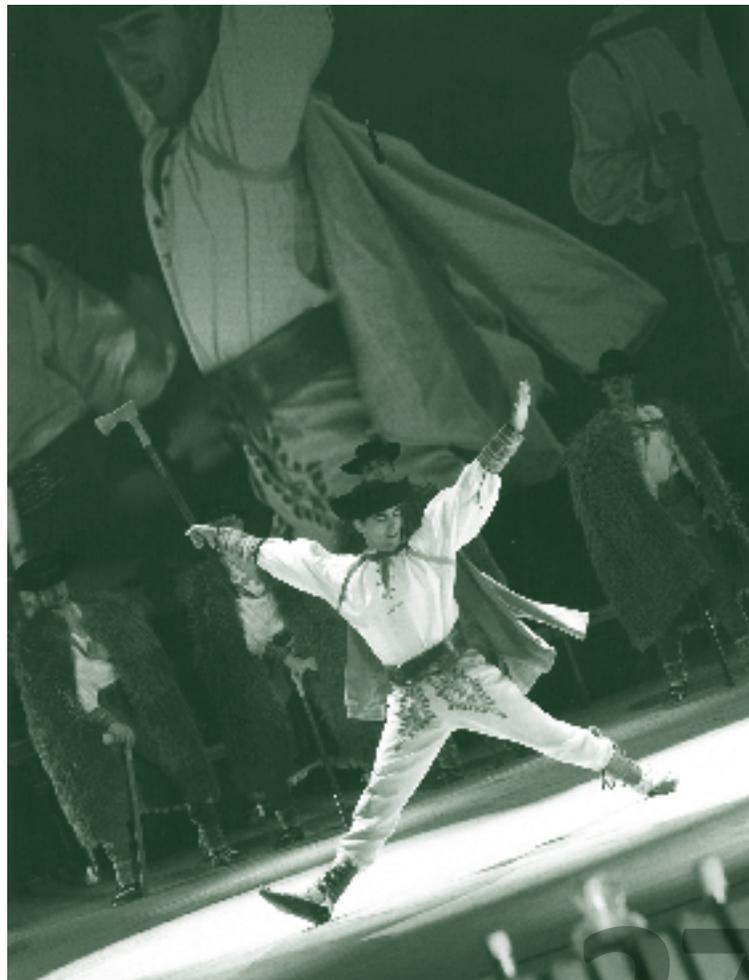
SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU A OSLAVA 50. VÝROČÍ PARTNERSKÝCH VZTAHŮ OPAVY A LIPTOVSKÉHO MIKULÁŠE

VERNISÁŽ VÝSTAV: LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ – MĚSTO
V KRAJINĚ (FOTOGRAFIE GABRIELA LIPTÁKA)

FOTOGRAF MARTIN MARTINČEK VE SBÍRKÁCH MUZEA
JANKA KRÁLA V LIPTOVSKÉM MIKULÁŠI

LIECHTENSTEINOVÉ V OPAVSKÉM KNÍŽECTVÍ
(1614 – 1945)

UDĚLENÍ CENY PETRA BEZRUČE JAROSLAVĚ POLÁKOVÉ
„ANAŠIM VEŠIRIM – ĽUDIA A PIESNE“

LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ – MĚSTO V KRAJINĚ

VERNISÁŽ VÝSTAVY FOTOGRAFA GABRIELA LIPTÁKA

57. Bezručova Opava

Výstava představí 30 barevných fotografií na téma Liptovský Mikuláš – Město v krajině. Jedná se o ucelený fotografický cyklus, který vznikl na základě informačně-obrazové publikace, jež vydalo město Liptovský Mikuláš v roce 2007. O rok později získala cenu Nejkrásnější kniha roku v celoslovenské soutěži.

Cyklus představuje Liptovský Mikuláš jako lokalitu, která vznikala a rozvíjela se ve významné zemi, v zajímavém terénu, který determinuje jeho více než stoletý rozvoj. Nastihuje vývoj a současnou podobu města v souvislosti s krajinou, která není liduprázdná. Pevná vazba s okolím je dokumentována prezentací vybraných lokalit. Svoje místo tady má i stručná historie, dominuje ale současnost města a velkou úlohu hraje uměleckou fotografií představená příroda v okolí města. Autorem fotografií je Gabriel Lipták.

Gabriel Lipták se narodil v Levicích v roce 1964 a žije v Liptovském Mikuláši. Věnuje se krajinářské, komerční, reportážní a reklamní fotografii. Originalitu pohledu pro své fotografie hledá pomocí létající kamery. Je držitelem ocenění z fotosoutěží s krajinářskou tematikou a laureátem celosvětové soutěže horské fotografie Mountain Landscape – Memorial Jana Sunderlanda. Gabriel Lipták je rovněž nositelem titulu Qualified European Photographer, řádným členem Asociace profesionálních fotografů SR a autorem fotografické části publikace Město v krajině, které je věnována naše výstava.

Výstava potrvá do 29. září 2014.

NÁVRATY KE KOŘENŮM

MARTIN MARTINČEK

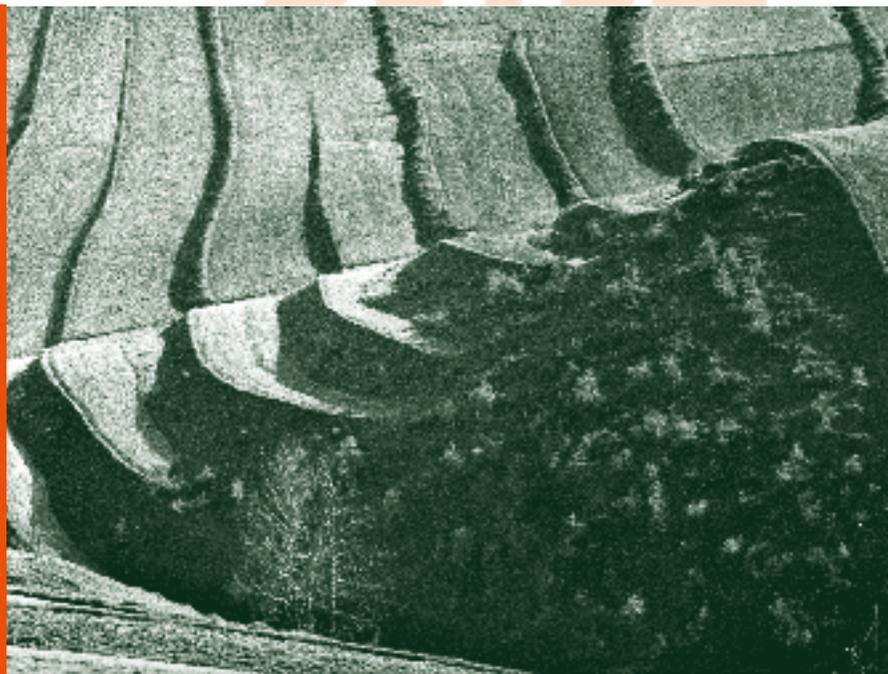
VE SBÍRKÁCH MUZEA JANKA KRÁĽA
V LIPTOVSKÉM MIKULÁŠI

Martin Martinček (1913–2004) patří k největším slovenským uměleckým fotografům. Inspirovaný lidmi a přírodou rodného Liptova vytvořil rozsáhlé, často novátorské, fotografické cykly.

Už jeho první kniha *Nezbadaný svet* s verši Laca Novomeského (1964) vzbudila ohlas, a to zvláště v zahraničí. V roce 1966 vyšla kniha *Vám patrí úcta*. Postupně se přidávaly další: *Svetlá vo vlnách* (1969), *Vrchári* (1975), *Hora* (1978), *Chvála vody* (1981). Na třech obrazově-textových publikacích spolupracoval s básníkem Milanem Rúfusem: *Ľudia v horách* (1969), *Kolíška* (1972) a *Báseň o Kriváni* (1988). Společně s Mariánem Pauerem vznikly dvě vydání publikace *Ako sa krúti svet* (1995), bibliofilie *Chvála svetla* (1998), *Čas slnka* (2000), za účasti Aurela Hrabušického rozsáhlá monografie *Martin Martinček* (2000). Po třech letech vyšla další monografie Mariána Pauera *Martin Martinček* (2003). *Mistry fotografie* jsou součástí vydání esejí Dalimíra Hajka *Rozpätie dňa a noci* (1992) a publikace Daniela Šimka *Si sneh* (2005).

Martinčekovy fotografické cykly inspirovaly režiséra Dušana Hanáka, aby vytvořil celovečerní dokumentární film *Obrazy starého sveta* (1972), který patří k nejúspěšnějším a nejocenenějším slovenským filmům.

Výstavná kolekce Muzea Janka Kráľa ukazuje jen zlomek výjimečné tvorby Martina Martinčka, který byl také prvním ředitelem muzea. Představuje 47 černobílých fotografií z autorových prvních cyklů *Naše deti*, *Nezbadaný svet*, *Sme všetci z tohto rodu*, *In memoriam priateľa Adama Kuru* či *Pomáhaj ďalej žiť*. Fotografie vznikly v letech 1962 – 1970 v Liptovské Tepličce, Liptovské Lúžne, Liptovských Revúcech i Liptovském Mikuláši.

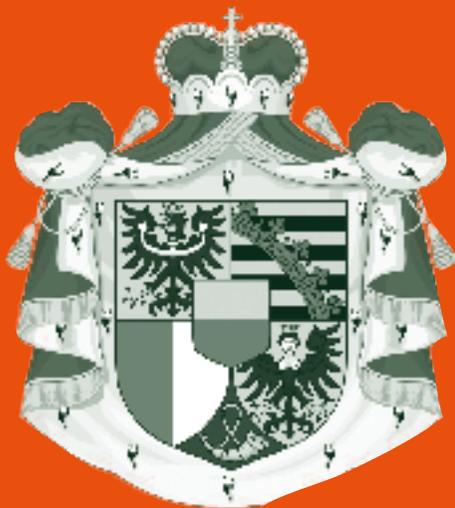

Výstava potrvá do 26. října 2014.

30

31

LIECHTENSTEINOVÉ V OPAVSKÉM KNÍŽECTVÍ (1614-1945)

VERNISÁŽ VÝSTAVY K VÝROČÍ 400 LET OD PŘÍCHODU
LIECHTENSTEINŮ NA OPAVSKO

V letošním roce uplynulo 400 let od příchodu knížecího rodu Liechtensteinů na Opavsko. Patentem z ledna 1624 ho dostal od císaře Ferdinanda II. v léno kníže Karel I. z Liechtensteina, místokrál v království českém. On i jeho potomci se významně zapsali nejen do dějin českých zemí, ale i střední Evropy, jako politici, vojevůdci, diplomaté, hospodáři a mecenáši.

Opavsko se může chlubit řadou církevních a veřejných staveb, které zde Liechtensteinové vybudovali. Raritou je i fakt, že znak Opavska je dodnes součástí státního znaku jiné země - lichtenštejnského knížectví a rodů Liechtensteinů. Tento rod u nás připomíná řada významných památek, jako je Lednicko-valtický areál nebo zámky Velké Losiny, Šternberk, Úsov, Plumlov nebo dva paláce v Praze. Maršál Jan I. patřil k nejvýznamnějším vojevůdcům a diplomatům napoleonských válek, jeho vnuk Jan II. zvaný Dobrotivý zase k největším mecenášům v Evropě.

Knížectví lichtenštejnské je nezávislé od roku 1806. Původně chudý podalpský kraj o rozloze pouhých 160 km² se v 70. letech 20. století stal zemí s jednou z nejvyšších životních úrovní na světě díky špičkovému strojírenství a službám. Diplomatické styky Československa a České republiky s Lichtenštejnskem nebyly jednoduché, ale po jejich obnovení v roce 2009 se dobře rozvíjejí.

Pokud se chcete dozvědět více o historii a odkazu Liechtensteinů na Opavsko a v České republice, o knížectví i knížecím rodu, srdečně vás zveme na výstavu.

Pavel Juřík

Výstava potrvá do 1. listopadu 2014.

NÁVRATY KE KOŘENŮM

57. Bezručova Opava

32

33

PŘI SLAVNOSTNÍM ZAHÁJENÍ FESTIVALU BUDE PŘEDÁNA CENA PETRA BEZRUČE PANÍ JAROSLAVĚ POLÁKOVÉ ZA VÝZNAMNÉ CELOŽIVOTNÍ ZÁSLUHY O ROZVOJ A UCHOVÁNÍ FOLKLÓRNÍCH TRADIC NA OPAVSKU.

Narodila se 9. června 1954 v Opavě, po maturitě na gymnáziu nastoupila jako referentka na odboru kultury Okresního národního výboru v Opavě. Kulturní vzdělání si dál rozšířila studiem Střední knihovnické školy v Brně. V září 1976 nastoupila na Okresní kulturní středisko v Opavě jako metodička pro tanec a folklór, což souviselo s její velikou zálibou v tanci; věnovala se soutěžnímu společenskému tanci. Od této doby se začala starat o taneční kolektivy na Opavsku, pořádala taneční soutěže (s manželi Středulovými založila tradici soutěže ve společenském tanci Hlučínská lilie - pořádalo OKS Opava a KD Hlučín - a soutěž se každoročně koná dodnes).

V letech 1978-79 společně s Janou Vondálovou, Mirkem Spáčilem a dalšími absolvovala Lidovou konzervatoř pro vedoucí souborů společenského tance (učitelé např. Jarka Calábková, Zdena Kyselá, Milan

Appel). Podílela se na vzniku nových tanečních skupin na Opavsku, např. taneční soubor PULS (letos slaví 35 let), zakládala nové soutěže a přehlídky. Za svůj prvořadý úkol si stanovila oživení lidového umění na Opavsku, které v té době bylo opomíjeno. Proto v roce 1978 spolu s manželi Wajdovými založila dětský folklorní soubor „Úsměv“ při Domě pionýrů a mládeže se zaměřením na lidové umění Opavského Slezska. V letech 1978-1979 spolu s metodičkou Krajského kulturního střediska zorganizovala v Opavě dvouletou Lidovou konzervatoř se zaměřením na národopis Opavského Slezska, kterou zároveň také absolvovala. Pro spolupráci se organizátorkám podařilo získat takové odborníky, jakými byli např. PhDr. Hana Podešvová, prof. Václav Stuchlý, prof. Zdena Kyselá, Dr. Zdena Vachová, Dr. Antonín Satke. Ti se v padesátých letech věnovali sběru lidového umění na Opavsku a mohli své zkušenosti a znalosti předat. I z této aktivity vznikla rozsáhlá edice – Okresní kulturní středisko vydalo 3 díly Lidových tanců na Opavsku, zpěvníky od Václava Stuchlého, publikaci lidových krojů od Jiřiny Králové a podobně. Začaly vznikat národopisné soubory i mimo Opavu - k Bejatkám Štítina přibyl Srubek Štěpánkovice, Burianky Bolatice, dětské soubory v Kobeřicích, Háji ve Slezsku. Spolu s učitelem Štěpánem Kotkem iniciovala založení dětské cimbálové muziky v Lidové škole umění (nyní ZUŠ), aby měl soubor Úsměv kdo doprovázet. V roli metodika pro folklór napomáhala organizačnímu a provoznímu zajištění činnosti folklorního souboru Vrtek a cimbálové muziky Opavští hudci (zajištění zázemí pro zkoušky, financí na hudební nástroje, odborného vedení, organizace koncertů, výběr kostýmů, apod.). Následně vznikla potřeba soubory sdružit a výsledky jejich umělecké práce předvést na jednom místě. Proto Jaroslava Poláková založila v roce 1986 folklorní festival Chodníčky k domovu (v Opavě), který je v posledních letech součástí festivalu Bezručova Opava a má mezinárodní účast. V roce 1988 pak organizovala prv-

ní přehlídku dětských souborů s názvem Vítání jara, která se konala nejdříve v Kobeřicích, pak v Dolním Benešově, nyní ve Štítině.

V roce 1984 napomáhá iniciativě prof. Václava Stuchlého a pořádá v Opavě přehlídku dětských lidových zpěváků pod názvem Opavský skřivánek.

V roce 1991 bylo zrušeno Okresní kulturní středisko, a protože chtěla v práci se soubory pokračovat, přihlásila se do konkurzu na místo ředitelky Okresního domu dětí a mládeže v Opavě, ve kterém uspěla a na pozici ředitelky této organizace působí dosud (nyní Středisko volného času Opava).

Paní Jaroslava Poláková příkladně spolupracuje s městem a je velkou organizační oporou při pořádání festivalu Bezručova Opava, proměnných koncertů dechových hudeb, v minulosti také Vánočních a Velikonočních trhů a všech zvykoslovných pořadů během roku. Spolu s folklorními soubory a muzikami organizuje v průběhu roku: Pochování basy – zvykoslovný pořad na konec Masopustu, Masopustní slezský bál, Vynášení Mařen, výchovné akce pro děti ze základních škol „Jarní lidové zvykosloví“, Vítání jara – přehlídku dětských národopisných souborů, Stavění máje, Opavský Den dětí, Opavského skřivánka, Chodníčky k domovu, Kateřinskou zábavu, výchovné vánoční koncerty, koncert lidových koled spolu s jarmarkem a dílnou „Na Vánoce dluhe noce“.

ANAŠIM VEŠIRIM - ĽUDIA A PIESNE

UMĚLECKÝ PROJEKT HOSTŮ Z LIPTOVSKÉHO MIKULÁŠE
JAKO POCTA ŽIDOVSKÉ KOMUNITĚ

Autor projektu, hudební nastudování, režie a dirigování:

Ľubomír Raši

Účinkují: Milka Hollá (zpěv), Anna Ondrejková (tanec),

Metod Rakár (klavír)

Art collegium Nicolaus orchestra ZUŠ J. L. Bellu Liptovský Mikuláš,

Pěvecký sbor Tatran

Divadlo Gasparego: Ľubomír Raši, Stanislav Štofčík

Tanečný súbtor Dancemania: choreografia Alena Štulrajterová

a Jana Bachtíková

Konferenciér: Mario Kermiet

Mezi významné události, které je důstojné si připomínat, patří nesporně i 70. výročí transportu židovských spoluobčanů z města Liptovský Mikuláš. Z tohoto důvodu se uskutečnil v liptovskomikulášské synagoze 24. června 2012 koncert Anašim veširim – Ľudia a piesne. Scénář koncertu z pera dirigenta a režiséra programu Ľuba Rašiho posluchačům představí od stručného náčrtu dějin židovské komunity z Liptovského Mikuláše, přes jejich obyčejné lidské radosti a starosti, esprit talmudu až po tragédii holokaustu, ale také vzájemnou pomoc slušných lidí.

Můžete se těšit na koncert plný hudby, tance, silných emocí ale zejména lidskosti a vzájemné spolupříčnosti.

Program:

Prolog / Hine ma tov / Z textů židovských písní / Ma navu / Talmud / Mi jiteni of / O tajemství talmudu / Židovská máma / Moje židovská máma / Kel mole rachamim / Giovanni Verdi sbor židů z opery Nabucco / Spravedliví mezi národy / Hommage / Loti: vere languores nostros

vstup: volný

NÁVRATY KE KOŘENŮM

39

JITKA FOLTÝNOVÁ

Z JEČMÍNKOVY ŘÍŠE

LOUČKOVÁ POHÁDKA ZHRADŮ A ZÁMKŮ S VLÁDCI,
PRINCEZNA MI ZLODUCHY

Hraje Divadlo Neklid (Praha)

Režie: Ivo Šorman

Výprava: Hana Chromá a Marta Kaplerová

Účinkují: Jiří Sýkora / Ivo Šorman, Barbora F. Karásková
/ Hana Tunová / Lucie Palonciová, Miloslav Tichý / Ivo Šorman

Legendy a pověsti z hradů a zámků, kde sídlí spravedliví vládci, křehké princezny a rozpustilí skřítki. Zlotřilí dobyvatelé, ale číhají za humny...

Činoherní pohádka kombinovaná s loutkou menší či větší. Autorský text s autorskými písničkami, který pobaví i poučí o místech roztodivných a rozmanitých. Dobro sice vždy vítězí, ale cesta bývá strastiplná. V režii Iva Šormana účinkují absolventi Vyšší odborné školy herecké ve Zlíně. V dobré tradici Divadla Neklid herci pracují s důrazem na interaktivní charakter představení.

DIVADLO NEKLID je scénou s náročnějším uměleckým repertoárem, který dlouhodobě buduje s důrazem na tradici malých studiových divadel. Pokud jde o poetiku a významové směřování, zacílili se na profil divadla s jasnou koncepcí, která má uspokojit poptávku po samostatné činoherní tvorbě pro všechny věkové skupiny diváků.

vstup: 50,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM, ANEB CESTA ZA HLEDÁNÍM ZMIZELÉHO JÁ

**SPOLEČNÝ VÝTVARNĚ-HUDEBNÍ PROJEKT OTCE A SYNA
PETRA A JANA HANOUSKOVÝCH**

Společný projekt otce a syna je prvním svého druhu v rámci jejich vlastních životů, ale není rozhodně prvním společným uměleckým počinem, neboť od útlého dětství svého syna jej otec doprovázel hrou na klavír na mnoha koncertech a soutěžních vystoupeních. Jan Hanousek (1984) vytvořil v rámci této projekce hudební a textovou složku a Petr Hanousek (1956) výtvarnou. Cesta ke kořenům je po roční přestávce plynulým pokračováním projektů rovněž představených mj. na bezručovském festivalu Universum – Geraltova smrt (2011) a Spirit (2012), ve kterých rovněž Jan Hanousek vytvořil hudební část, avšak na textové a vizuální složce se podílel s dalšími mladými umělci z opavského kraje či naopak se svými přáteli radícími se již do třetího věku. Pro oba umělce, otce a syna, je tento počín výrazným návratem do minulosti, neboť výtvarná a rovněž hudební a textová složka vznikaly často mnoho let nazpátek, hlavně v tvorbě Petra a jejich vracení se do přítomnosti, znamená pro tvůrce pohled na sama sebe ztraceného v minulosti. Zdálo by se, že člověk musí a snad opravdu jde stále dopředu a vyvíjí se v lepší a lepší bytost a měl by tedy rovněž vytvářet stále krásnější umění. Avšak Jan se nyní věnuje výhradně koncertnímu živému hraní na violoncello a zobcovou flétnu, na nástroje, kterým se věnuje od dětství, a Petr v návalu organizační a pedagogické činnosti nemá příliš času malovat, ač by rád.

Naše v mnoha ohledech involuční já jakoby skutečně umíralo a neustále se z popela rodilo již během našeho života. Skutečně jsme tím dítětem, co stavělo na dvorku hrady z písku, či nesmělým pubescentem, který poprvé vstoupil do atriá střední školy? Dřímají v nás tyto osoby, pohřbeny pod nánosy času, nebo již skutečně zmizely a nejsou zde a místo nich je tady naše současné já, které pak překryje opět já další, nám teď cizí, a někdo, kdo by

nám ani teď nerozuměl, nebo námi dokonce pohrdal? Zvláštním způsobem se naše minulé já skrývají v našich náhodných zápiscích, denících a v tomto případě také uměleckých počinech. Občas je onen nevyhnutelný vývoj vpřed také v tom, že ačkoli nejspíš nejsou pro nás ona dřívější vyjádření našich tužeb, snů a myšlenek nutně dokonalá a brilantní, můžeme díky nim nahlížet na sama sebe a k nám tak promlouvá někdo, kdo se možná více trápil či možná více radoval, avšak my mu můžeme porozumět a dokonce na něj skutečně pohlížet jako na zcela cizího člověka.

Tento prapodivný pocit byl ostatně impulzem celého Návratu. Textová složka je přenesením části Janovy básnické sbírky Pohádky za mřížemi, jež vznikala v průběhu roku 2009, v jeho zatím vůbec nejtěžším životním údobí. Hudební složka je zrcadlovým pohledem do minulosti hned dvojnásob, neboť většina skladeb komorního charakteru vznikala v letech 2012 a 2013 ve vzpomínání na dřívější dávné či zcela nedávné milostné vztahy a důležité životní momenty, a v originálním znění nesou tedy převážně různá dívčí jména. Pojďme se tedy s pomocí meditativního dílka otce a syna vzniklého výhradně pro letošní Bezručovu Opavu podívat do minulosti, zavzpomínat na sama sebe před lety a snad odpustit si svá neměnná rozhodnutí, která nás občas zavedla na scesti, občas za nečekanou rozkoší a občas za dnes již zapomenutým kouzlem a tajemstvím.

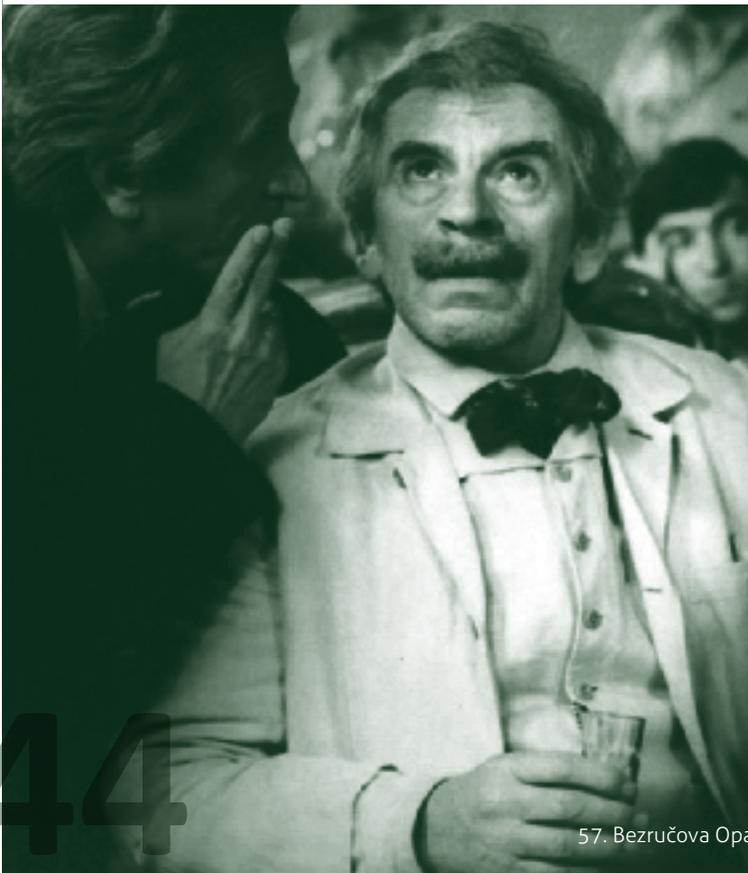

vstup: volný

PONDĚLÍ 8. 9. / 18.00 / KOSTEL SV. VÁCLAVA

TISÍCROČNÁ VČELA

JEDEN Z NEJLEPŠÍCH FILMŮ V HISTORII SLOVENSKÉ
KINEMATOGRAFIE

57. Bezručova Opava

Československo / Západní Německo/ Rakousko, 1983,
2 díly: 163 min.

Režie a scénář: Juraj Jakubisko

Hudba: Petr Hapka

Hrají: Jozef Kroner, Štefan Kvietik, Michal Dočolomanský, Eva
Jakoubková, Pavol Mikulík, Igor Čillík, Jiří Císler, Zuzana Bydžovská,
Barbora Štěpánová, Jana Březinová, Milan Kiš, Zdeněk Dušek a další

*„Znášajú med celé tisícročia. Jedna padne, druhá ju nahradí. Všetko
ich nivočí. Mráz i my, ľudia. Ale včelstvo je tu stále. Vari večne.“*

Historický veľkofilm, sága troch generácií jednej rodiny pripodobená životu včelieho spoločenstva v úlu. Včelí kráľovna - veľká matka symbolizuje kořeny rodiny i národa, sílu tradície i smysl jejího hledání a návratů k ní. Mozaika lidských osudů členů zednického rodu Pichandů je složená z lásky, naděje, tvrdé práce, lidského porozumění, tragédie a lidské zloby. První část vypráví příběh Martina Pichandy, žijícího v časech rozvoje zednického řemesla, v druhé části se dostává do popředí jeho syn Samo a doba vyostřující se společensko-politické krize, která vyústí v 1. světovou válku. Sny, symboly, život v celé své závratí, tisícibarevná duha klenoucí se od zrození k smrti, od mystéria k realitě a zpátky... Fascinující rodinný film natočen na motivy románu Petra Jaroša je divácky nejúspěšnější v historii domácí slovenské tvorby. Film byl v roce 1984 nominován na Oscara za nejlepší cizojazyčný film. Film bude promítán z 16 mm filmu.

„Po letech opět téma, které se dotýká krajiny mého dětství, přírody a její magičnosti. Je to můj magicko-romantický pohled z dětství na vážné historické události generace našich dědů a otců. V době realizace to byl můj největší projekt co do počtu herců i délky. Válčné a davové scény, požáry, barevné deště, hejna netopýřů, pád meteoru, kulové blesky... Nic z toho nebylo tak náročné jako režijně zvládat včely!“

Juraj Jakubisko

Projekční pro festival připravil Biograf 16 Richarda Vaculy.
vstup 70,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM

45

ÚTERÝ 9. 9. / 11.00 A19.00 / KOSTEL SV. VÁCLAVA

PAVEL HELEBRAND DEKAMERON

HUDEBNÍ DIVADLO PODLE GIOVANNIHO BOCCACCIA

Jak zahnat ďábla do pekla, Němý zahradník, Slavík, Parohy za parohy, Tři sta lir - pět ze sta příběhů v nové hudební inscenaci na motivy vrcholného díla Giovanniho Boccaccia. Milostné příběhy Dekameronu podávají s lehkou nadsázkou obraz o způsobu myšlení a mravech lidí renesanční Itálie i dnešní doby. Milenecká láska, touha, nevěra, zrada, pomsta i odpuštění ve víru vtipných událostí, které mají často lehký erotický nádech a jsou podány humornou a hravou formou hudebního divadla.

Pavel Helebrand se narodil roku 1960 v Opavě. Působí jako hudební skladatel a libretista v Ostravě. Hlavním polem jeho působnosti jsou autorské hudebně dramatické projekty, při jejichž realizaci často spolupracuje s umělci působícími v tomto městě. Tak se seznámil i se čtyřmi herecky nadanými pěvci a jedním pěvecky nadaným hercem, které si vybral do projektu Dekameron. Je také autorem baletů Cibuláček a Malá mořská víla. Z jeho instrumentálních děl se nejčastěji uvádějí Svity pro sólové violoncello, svita pro komorní smyčcový orchestr Z drva i krvi a Svita pro sólovou flétnu.

Účinkují: Veronika Holbová a Simona Mrázová,
Petr Němec, Juraj Čiernik a Michal Sedláček
Orchestr řídí: Vladimír Liberda
Délka představení: 75 min

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

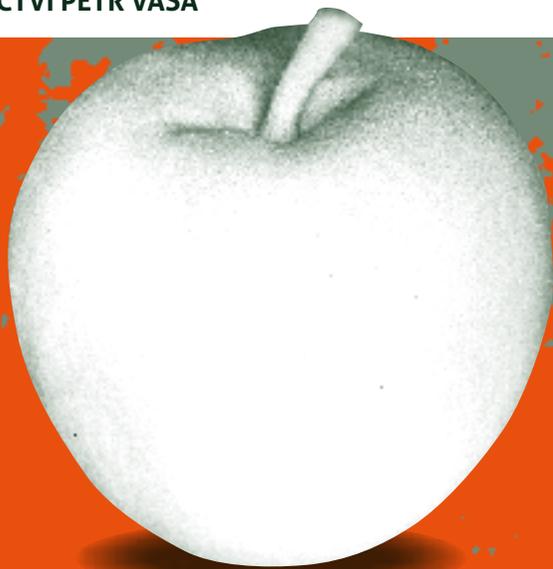
46

47

VY TROUBO!

VERNISÁŽ KVÝROČÍ 100 LET OD NAROZENÍ VÝTVARNÍKA
A BÁSNÍKA JIŘÍHO KOLÁŘE, VÝSTAVU UVEDE KURÁTOR
VÝSTAVY MARTIN KLIMEŠ

NA VERNISÁŽI VYSTOUPÍ S PROGRAMEM FYZICKÉHO
BÁSNICTVÍ PETR VÁŠA

Výstava svými názvem „Vy troubo!“ připomíná letošní nedožitě sté narozeniny významného básníka a vizuálního tvůrce Jiřího Koláře (1914 – 2002). Oslovením „vy troubo!“ společně s výstražně napřímeným ukazováčkem pan Básník dával charakteristicky najevo svůj nesouhlas s konáním nebo názorem před ním projeveným, pokud se mu nezamlouval a měl za to, že - slušně řečeno - za moc nestojí. Organizátoři výstavy si uvedené oslovení vztahují taky na sebe při představě, jak by se Jiří Kolář na jejich počínání tvářil, kdyby mu byl přítomen.

Čtyři desítky českých a slovenských autorů – vizuálních a fónických básníků, nekonvenčních fotografů, akčních umělců, experimentálních tvůrců na hranici médií, hledačů a objevitelů nových možností a adekvátních způsobů, jak vyjádřit současnost v její rozporuplnosti, otevřenosti a neuchopitelnosti - se představují na výstavě věnované Jiřímu Koláři, velkému básníkovi beze slov. Více než na prezentaci jednotlivých umělců, záleží organizátorovi výstavy na představení světa, který nezná umělé hranice, v němž bez rozlišení hudba, poezie a výtvarné umění, pohyb, zvuk i prostor vytváří rezonanční a živnou půdu našim myšlenkám, pocitům a představám. Zmiňovaný svět má mnoho podob a vrstev a jeho obraz může vypadat pokaždé jinak. Organizátoři by rádi věřili, že se jim podařilo v přijatelné formě alespoň jeden takový věrohodný obraz návštěvníkovi předvést.

Jiří Kolář, umělec s mezinárodním renomé není výstavou akcentován jen jako osobnost patřící do čítanek a dějepisu moderního umění minulého století, ale především jako tvůrce, který svým příkladem hledání nových přístupů, experimentování s technikou a výrazem, důrazu na nacházení osobních tvůrčích cest a postojů nezávislých na akademickém vzdělání či schopnosti řemeslné dokonalosti může inspirovat i v současné době. To je také to, co organizátor výstavy pokládá v tvorbě Jiřího Koláře za životné a stále aktuální. Také na těchto kvalitách je postavena kolektivní výstava „Vy troubo!“.

snaží se mapovat jakési pokračovatele Kolářovské estetiky, ale reprezentuje tvorbu několika desítek českých a slovenských autorů napříč generacemi i tvůrčími názory. Jedno ale musí mít vystavující autoři společně - zájem o experiment a umělecký pohyb ryze vlastní cestou, byť za cenu rizika jejího nenaplnění. Kromě Kolářových soupeřů, hledačů dobrodružství v experimentování s básnickou formou jako byli např. Ladislav Novák, Josef Honys či Josef Hiršal a Bohumila Grögerová, výstava představí významné a mezinárodně akceptované tvůrce vizuální poezie, kteří jsou o jednu či dvě generace mladší. V této souvislosti můžeme uvést Eduarda Ovčáčka, Jindřicha Procházku, Ladislava Nebeského, Miloše Horanského, Jiřího Valocha, Karla Adamuse, J. H. Kocmana, Jana Wojnara nebo Pavla Rudolfa, Vladimíra Havlíka a Norberta Holuba, ale také experimentální básníky, kteří jsou svou tvorbou širší veřejnosti neznámí jako např. Petr Ševčík, Dušan Urbaník nebo Pavel Štellar. Oblast poezie založené na zdůraznění a na práci se zvukovou složkou reprezentuje Ladislav Novák, Vojmír Vokolek, Pavel Novotný, Jaromír Typlt a poezii vyjádřenou celým tělem představí Petr Váša ve svém konceptu fyzického básnictví. Kresbu vycházející z možností svých vlastních daností se zabývá Dalibor Chatrný, Igor Kalný a dvojice Jakub Böhm s Jiřím Frantou. Evžen Šimera maluje ve stavu beztlížném a Dušan Chládek ml. vytváří kresebné rytmické konstelace otisků svých prstů. Zvuk, zpěv nebo hudbu vizuálně zaznamenává Inge Kosková, Vlastimil Krčmář a Matěj Frank. Jiří Šigut připravil fotografický dokument poslouchání hudby, sledování filmu a čtení poezie, Vladimír Merta představuje čisté přírodní kresebné raporty pohybu vody a větru. Kolářovskou metodu interpretace hotového uměleckého materiálu absolutizoval a k novým obdivuhodným aspektům dovedl J. H. Kocman. Jolana Havelková zase transformovala Kmochovy partitury do působivé řady různě deformovaných a fragmentovaných obrazců. Metoda interpretace je vlastní i Kláře Bočkově, která svůj rukopis odvíjí z práce

s pseudolidovými výšivkami, jež frotážuje na papír či plátno a tvarově i barevně je posunuje a dává jim nový smysl. Vladimír Havlík v Galerii Cella umožňuje návštěvníkovi recyklovat vlastní dílo jako jemnou ozvěnu Kolářovských Návodů k upotřebení. Akční umění na výstavě reprezentuje ještě Jan Steklík a Marian Palla. Oldřich Morys svými instalacemi vtipně komentuje výstavní prostor. Cenné dokumentární fotografie Jiřího Koláře představuje Emanuel Křenek. Petr Ferenc vytvořil na základě zadání Českého rozhlasu kompozici proměňující se v čas, věnovanou osobnosti Jiřího Koláře. Skladbu pojal jako otevřené proměnlivé prostředí zvuků, terénních nahrávek a koláží hotového zvukového materiálu, které na výstavě můžeme rovněž v premiéře se sluchátky na uších zažít.

Tento text nemá za cíl postihnout všechny zúčastněné autory, jen přibližuje základní směřování výstavy.

Martin Klimeš

BLUDNÝ KÁMEN

Pořadatel výstavy Bludný kámen děkuje za zápůjčky některých expozitů Národní galerii v Praze, Muzeu umění v Olomouci a soukromým sběratelům.

Výstava bude pokračovat do 31. října 2014 v Galerii Cella na Maticíni 4 a v Hovornách na Masarykově třídě 22.

vstup: volný

DOPROVODNÉ POŘADY K VÝSTAVĚ

VY ROUBO!

PRO JIŘÍHO KOLÁŘE

17. 9. / 19.00 / Gottfrei

TONY BUCK & MAGDA MAYAS - koncert australského bubeníka a experimentální klavíristky z Berlína

23. 9. / 19.00 / Gottfrei

THE POSITIVE NOISE TRIO, ENSEMBLE 56 (HU, PL SK) - konfrontace dvou středoevropských punk-freejazzových souborů

30. 9. / 17 hodin / Galerie Cella

VLADIMÍR HAVLÍK - výstava v Galerii Cella (Návody k uskutečnění), intervence v Hovornách (Černobílý postoj) a přednáška o přednášce (Zbytky)

2. 10. / 19.00 / Gottfrei

AUDREY CHEN A PHIL MINTON - hlasová improvizace dvou charismatických performerů

7. 10. / 17.00 / Památník Petra Bezruče

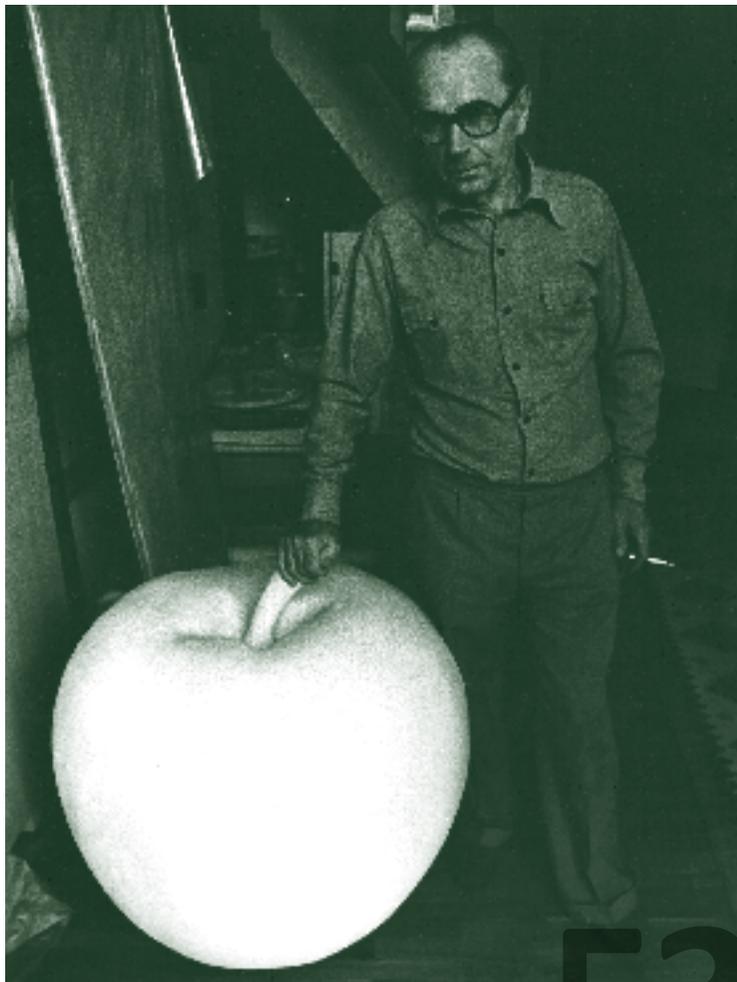
JIŘÍ KOLÁŘ VE VZPOMÍNKÁCH EMANUELA KŘENKA

7. 10. / 19.00 / Gottfrei

CAMERON DEAS (UK) - soudobá elektronická hudba ve formě „live musique concrete“

8. 10. / 17.00 / Památník Petra Bezruče

VOZEJK A TYČ - večer zvukové poezie Pavla Novotného a Jaromíra Tylpta

RITORNI – NÁVRATY

HUDEBNÍ DÍLA DVOU ČESKÝCH SKLADATELŮ TOMÁŠE HANZLÍKA A VÍTA ZOUHARA V PODÁNÍ PĚTI SVĚTOVÝCH KONTRATENORŮ

Umělecké vedení: Tomáš Hanzlík

Účinkují: Stev Wächter a Stefan Kunath z Německa, Piotr Olech z Polska a Jan Mikušk a Bedřich Lévy z České republiky

Doprovází Damian orchestra: Václav Návrat, Jitka Hanáková, Braňo Lariš, Petra Čadová-Machková, Michal Reich, Marek Kubát, Martin, Pavel Krchňák, Gabriela Coufalová, Radka Rozkocová, Aleš Slaměník

Pro Ritorni mají návraty hned několik významů. Pro jejich hudební řeč je charakteristické navracení se do minulosti, nejčastěji barokní, ale ve skladbách *In exitu Israel* a *Columbae* také mnohem hlouběji až do období gotiky. Dalším významem je také návrat k vlastní tvorbě, která byla tak dlouho v zásuvce, až byla skoro zapomenuta. Když Kateřina Zahradníčková přišla s nápadem na koncert pěti kontratenorů, vzpomněl si Tomáš Hanzlík na skladbu *In exitu Israel* z roku 1993, která byla inspirována jeho prvním setkáním s tímto fascinujícím hlasovým projevem - když muži zpívají vysokými hlasy. A nikdy nebyla kontratenorem provedena.

Další význam návratu je v rovině vracení se k původním záměrům autorů namísto novátorského přepracovávání starých skladeb. Režisér Rocc si přál mít ve svém nastudování opery *Dafně* z roku 1594 árii hlavní hrdinky na místě, kde byl v původním libretu předepsán madrigalový sbor. Tomuto Tomáš Hanzlík vyhověl, avšak současnou úpravou pro pětihlasý sbor se vrací právě k původní myšlence tvůrců první a bohužel nedochované operní kompozice.

První abonentní koncert pro milovníky krásné hudby.
vstup: předprodej 150,- Kč, na místě 180,- Kč

RITORNI – NÁVRATY

Program:

Vít Zouhar: Zahrady nebeských slastí (2009)

Jan Mikušek, Stefan Kunath - kontratenor

Tomáš Hanzlík: In exitu Israel de Aegypto (1993)

1. <i>In Aegypto</i>	6. <i>In exitu Israel de Aegypto</i>
2. <i>Intrada</i>	7. <i>A facie Domini mota est terra</i>
3. <i>Lamento</i>	8. <i>Non nobis Domine</i>
4. <i>Farao</i>	9. <i>Domus Israel</i>
5. <i>Vox angelica</i>	10. <i>Benedixit</i>

Piotr Olech - kontratenor

Vít Zouhar: Ariosi

1. *Tandem caput metam morti*
2. *Cor meum*
3. *O grande cordis*

Carl Thiemt - kontratenor

A. Vivaldi: Cessate, o mai cessate

Steve Wächter - kontratenor

Tomáš Hanzlík: Precatio

Stefan Kunath - kontratenor

Vít Zouhar: Pinna columbae

1. *Abyssus*
2. *Pinna columbae*
3. *Exaudi me*

Jan Mikušek - kontratenor, cimbál

Tomáš Hanzlík: Stabat mater

Piotr Olech - kontratenor

Tomáš Hanzlík: Gli arcieri nudi

Nazí lučištníci - tři madrigaly na texty Ottavia Rinucciniho

1. *Apollo*
2. *Amore*
3. *Dafne*

ČTVRTEK 11. 9. / 18.00 / SLEZSKÉ DIVADLO

OD BÁLU DO BÁLU

PROCHÁZKA LIDOVÝM ROKEM OPAVSKÉHO SLEZSKA
S NÁRODOPISNÝMI SOUBORY ÚSMĚV, VRTEK, ISCHIAS
A CIMBÁLOVÝMI MUZIKAMI
– DOPROVODNÁ AKCE FESTIVALU

Vítejte na Opavském Slezsku – krásném kraji s neopakovatelným lidovým uměním. Písně, tance, lidové kroje a nadšení folklóristů, členů národopisných souborů vás čekají v pořadu, který jsme nazvali „Od bálu do bálu“.

Pojďte se s námi sejít na slezském bále, kde se tancovaly překrásné tance, typické pro náš kraj. Zúčastněte se pravé slezské zabijačky, na konec masopustu se s námi rozlučte s kozelkem. Po období plesů následoval dlouhý půst s postními nedělemi. A až vyneseme Mařenu a přineseme Majik, tak mohou přijít Velikonoce s typickým zvykoslovím. Ale to už přichází jaro, hry dětí na pastvě a magická Svatojánská noc. Pomalu už se nám přiblížil podzím s trhy a jarmarky, zimní přástky, krásné vánoční období s koledami a lidovými vánočními hrami. A je tu nový rok a zpět se octneme na slezském bále.

Procházku lidovým rokem si pro vás připravili opavské národopisné soubory Úsměv, Vrtek, Ischias a opavské dětské i dospělé cimbálové muziky.

vstup: 50,- Kč

58

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

59

ČTVRTEK 11. 9. / 20.00 / OBECNÍ DŮM – KLUB ART

NADĚJNÉ VYHLÍDKY

LITERÁRNÍ VEČER NAKLADATELSTVÍ PERPLEX

60

57. Bezručova Opava

Ke svým kořenům se na festivalu Bezručova Opava 2014 bude vracet také opavské nakladatelství Perplex. Původně regionálně zaměřený projekt si postupem času získal širší renomé a soustředil kolem sebe kromě místních tvůrců také autory úspěšné v celorepublikovém i mezinárodním kontextu: Radka Fridricha, Daniela Hradeckého nebo Irenu Šťastnou. Ve svém letošním edičním plánu se však Perplex vrací tam, odkud v roce 2006 vyšel: do moravskoslezského regionu. Literární večer z volného cyklu Nadějně vyhlídky představí hned dvě knižní novinky najednou. Svou prvotinu v Opavě uvede třinecký básník Jan Delong, mladý autor oceněný v řadě literárních soutěží a v našem městě ne zcela neznámý, neboť zde již několikrát vystupoval. Po delší době na domácí půdě se svou původní básnickou tvorbou vystoupí také opavský rodák Dan Jedlička, jehož druhá básnická sbírka vychází sedm let od vydání debutu Mimoběžky. V rámci večera proběhne křest knižních dvojčat.

vstup: volný

61

NÁVRATY KE KOŘENŮM

PÁTEK 12. 9. / 16.00 / DOLNÍ NÁMĚSTÍ
MEZINÁRODNÍ FOLKLÓRNÍ FESTIVAL
– DOPROVODNÁ AKCE FESTIVALU

CHODNÍČKY K DOMOVU

SOBOTA 13. 9. / 9.00 / DOLNÍ NÁMĚSTÍ
PRŮVOD SOUBORŮ A FESTIVALOVÝ PROGRAM
– DOPROVODNÁ AKCE FESTIVALU

Již 28. rokem se v Opavě koná tradiční festival národopisných souborů Chodníčky k domovu. Také letos má festival mezinárodní náplň. Hosty festivalu budou soubory ze Slovenska - folklórný súbtor HONT z Krupiny, z Polska – „Żywczanie“ z Żywiece a „Čepelka Fil-Wilamowice“ z Wilamowic, z Rakouska hornická dechová kapela „Glück Auf“ z města Leoben. Z tuzemských souborů se divákům představí valašský soubor „Radhošť“ z Trojanovic, z jižní Moravy přijede „Včelaran“ z Toporné a z Opavského Slezska se můžeme těšit na „Bejatký“ Štítina, cimbálovou muziku z Háje ve Slezsku a všechny opavské národopisné soubory a cimbálové muziky, tj. Úsměv, Vrtek, Ischias a cimbálové muziky ZUŠ a SVČ Opava.

vstup: volný

62

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

63

PÁTEK 12. 9. / 20.00 / MUSIC CLUB 13

TONY DUCHÁČEK A GARAGE

KONCERT LEGENDÁRNÍ PRAŽSKÉ ROCKOVÉ KAPELY 80. LET

64

57. Bezručova Opava

Písničky a hudba Garage jsou založené na osobnosti charismatického zpěváka Tonyho Ducháčka, který je také autorem většiny textů založených na unikátním periferním slangu se spoustou poetické imaginace. Barva Ducháčkovra líného hlasu, připomínajícího baryton, je podobná hlasu Lou Reeda. Podobně jako on ani Ducháček neřve a nevykřikuje.

Historie této legendární pražské rockové kapely sahá až do roku 1979, kdy byla založena basákem Ivo Pospíšilem přímo v jedné garáži na pražském předměstí v Klukovicích. V průběhu 80. let Garage (tehdy pod názvem Garáž) patřila k nové generaci mladých nezávislých kapel inspirovaných více přímým rock and rollem. Lidé, kteří Garage zakládali, milovali Iggyho Popa, Davida Bowieho, ale také New York Dolls, Johnnyho Mopeda, Ramones, Clash nebo Stranglers a Lou Reeda. Za komunistického režimu v průběhu 80. let bylo kapele zřídka dovoleno hrát oficiálně, a pokud ano, nikdy nebylo dovoleno, aby kapela hrála za peníze, přestože byla velice populární. Skupina nesměla ani vydávat oficiální alba, a tak jejich nahrávky, často nahrávané ve skutečných garážích, obíhaly samizdatově na páscích a na kazetách. Po revoluci 1989 zažila Garage jakýsi vrchol své kariéry. Kapela rozsáhle vystupovala a cestovala po Čechách a západní Evropě. Hrála na hlavních festivalech ve Francii, Švýcarsku, Rakousku a v Belgii. V červnu 1991 Garage koncertovala v newyorském Central Parku v průběhu festivalu Summer stage. S písní Berlin vyhrála v hitparádě Radia France International cenu za nejlepší zahraniční píseň (1993) a následně byla pozvána na festival do Cannes a byla prezentována MTV Europe. V témže roce také předskakovala na koncertě Iggyho Popa v Praze.

Bubeník Tonda Pěnička se připojil ke Garage v r. 1982 a spolu s kytaristou Honzou Macháčkem jsou nejdéle hrajícími členy kapely. Zbývající členové kapely (kytarista Joe Karafiát, saxofonista Jarda Jeřábek a basák David Fikrle) se připojili ke kapele na začátku 90. let.

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM

65

PL / CZ BLUES

BLUESROCKOVÝ KONCERT KAPEL BLUESFERAJNA,
RETRO BLUES A MARKA WOJTOWICZE

Hlavní myšlenkou tohoto projektu je prezentovat rozmanitost přístupu k jedné z nejfundamentálnějších uměleckých hudebních forem, která se stala základem pro vývoj současné populární hudby, tedy blues, a to na koncertní ukázce jednoho českého a dvou polských interpretů a autorů. Jde výhradně o blues hraný na tradiční akustické nástroje a zpívaný v polštině, češtině a původní americké black english. Různé národní vlivy ve společně obdivovaném americkém tradičním stylu tak odhalují zajímavé rozdíly stejně tak jako to, co máme s našimi polskými sousedy společné.

RETRO BLUES (CZ) je akustické bluesové duo, úspěšně brázdící pódia klubů a festivalů po celé republice s občasnými výlety do Polska. Vzniklo na podzim 2005 jako jednočlenné uskupení a od roku 2006 se díky náhodnému setkání rozrostlo do dnešní podoby dua. Jejich repertoár tvoří vlastní skladby a bluesové standardy s vlastními texty.

„Naší životní láskou je blues.“ Jejich hudba se dá charakterizovat jako tradiční folk blues s texty života v Moravskoslezském regionu. Koncertní provedení Retro blues vytváří spontánní atmosféru na pódiu i v publiku, a proto Vás srdečně zveme.

Retro blues jsou Petr „Džetro“ Ritzka – Akustická kytara, rezofonická kytara, zpěv

Lubomír „Bužma“ Khýr – Akustická kytara, rezofonická kytara, fouká cí harmoniky, zpěv

Duo **BLUESFERAJNA (PL)** pochází z překrásného města Kalisz, které je nejstarším městem v Polsku, jak sami o svém rodišti a bydlišti píší a také říkají oba protagonisté:

Grzegorz "Olek" Olejnik a Tomek "Stary" Herman.

Grzegorz ve spolupráci s kolegy, ale často i sám realizuje svou lásku k bluesovému zvuku akustických nástrojů a sám si vydává jednu desku za druhou. Kvantita nevede v tomto případě k nižší kvalitě, ale zcela naopak jsou Grzegorzovy písničky srdečným počinem tradičního bluesového zvuku kytary a nekomplikovaného, avšak vtipného textu. Obojí dohromady je potom upřímné a přesvědčivé blues, kterému navíc neobyčejně sluší polský jazyk.

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč

57. Bezručova Opava

MAREK WOJTOWICZ (PL) se narodil v roce 1963 a od svých 15 let se aktivně zajímá o blues a tento zájem jej dovedl až do současné podoby toho, co dnes hraje a zpívá. Marek Wojtowicz je jedním z nejvýraznějších představitelů tradičního amerického venkovského blues. Tento bez nadsázky ortodoxní bluesman svými koncerty přibližuje původní podobu žánru, který se stal kolébkou všech ostatních forem blues pozdější doby. Jeho originální styl hry na kytaru je podpořen velmi sugestivním vokálním projevem nesoucím v sobě odkaz Son House a jeho současníků. Vedle interpretů zpívajících v národních jazycích je vystoupení Marka Wojtowicze zpívané v blackenglish důležitou ukázkou původní podoby stylu, kterému je věnován celý večer.

Lubomír Khýr

NÁVRATY KE KOŘENŮM

68

69

NEDĚLE 14. 9. 10.00 A 16.00 / LOUTKOVÉ DIVADLO

VLASTIMIL PEŠKA

TŘI POHÁDKY PRO ROŠŤÁKY

KRÁTKÉ POHÁDKY HRAJE S LOUTKAMI DVOJICE HERCŮ
V NÁPADITÉ DEKORACI

57. Bezručova Opava

Hraje: Divadlo RADOST (Brno)

Režie: Vlastimil Peška

Výprava: Pavel Hubička

Hudba: Vlastimil Peška

Účinkují: Eva Lesáková a Vilém Čapek

Délka představení: 60 min

Představení vypráví dětem tři krátké pohádky. První pohádka O opravdovém princovi a opravdové princezně je o princovi, který si hledá nevěstu – ale nechce žádnou jinou než opravdovou a nefalšovanou princeznu. Princeznovského „konkurzu“ se tedy účastní tři dívky, Kudrlinka, Bolenka a Jasmínka, ale uspěje jen ta skutečně stoprocentní a dokonalá.

Druhá pohádka se jmenuje O chytrém Dvanáctkovi. Hrdinou druhé pohádky je šikovný vnouček jedné babičky, který má trochu divné jméno. Proč se tak jmenuje, ale nebudeme prozrazovat. Dvanáctek přechytračí vlka a vyslouží si od krále odměnu. A poslední pohádka Z čarovného klobouku je o princezně, kterou vyčaroval kouzelník z čarovného klobouku – a pak s ní měl trochu starosti, protože se také – jako ostatně každá princezna – chtěla vdávat, ale žádný ženich jí nebyl dost dobrý. A jak to všechno nakonec dopadlo? To se dozvíte, když se se svými rošťáky vydáte na Tři pohádky.

vstup: 50,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM

71

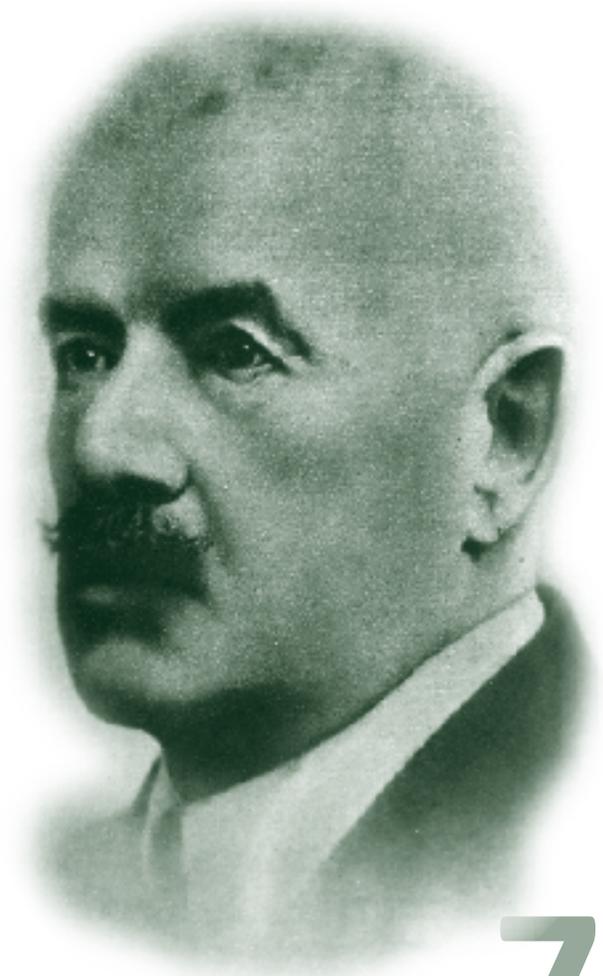
PETR BEZRUČ V PAMĚTI SVÉ SEKRETÁŘKY

SETKÁNÍ SE ZDENKOU TOMÁŠKOVOU

Zdenka Tomášková se s básníkem Petrem Bezručem seznámila těsně po válce, když jí bylo dvanáct let. Bezruč, v té době již téměř osmdesátiletý, si malé děvče oblíbil a jejich pracovní-přátelský vztah trval až do Bezručovy smrti v roce 1958. Tomášková se v průběhu času stala jeho sekretářkou a starala se o Bezručovy formální a organizační záležitosti.

Setkání se Zdenkou Tomáškovou je unikátním setkáním, nejen proto, že se řadí k posledním pamětníkům tohoto básníka, ale také proto, že nám umožní nahlédnout do jeho osobnosti a doby, ve které žil. Večerem provede literární historička a pedagožka Zdenka Pfefferová.

vstup: volný

PŘÍBĚH JEDNOHO DOMU

HISTORIE PAMÁTNÍKU PETRA BEZRUČE

Podobně jako lidé mají i domy své příběhy. Výstava k historii Památníku Petra Bezruče se zaměří na jeden z nich. Výstava bude retrospektivně mapovat nejen příběh samotného domu, ale také život v něm. Neboť z původního obytného domu, ve kterém bydlel Antonín Vašek s manželkou v době, kdy se jim narodil syn Vladimír, se stala významná literárněvědná instituce, která položila základy samostatného vědeckého bádání o díle Petra Bezruče. Od roku 1956, kdy byl památník otevřen, se zde konalo nepřeborné množství akcí pro širokou vědeckou, ale rovněž laickou veřejnost. Památník byl od svého počátku místem, kde se člověk setkával s literaturou v jejích nejrozmanitějších podobách. Výstava tuto činnost dokumentuje a rámuje ji do širších souvislostí.

Tereza Tomášová

Výstava potrvá do 22. února 2015.

VZPOMÍNKOVÝ AKT U HROBU PETRA BEZRUČE

K 147. výročí narození Vladimíra Vaška, pozdějšího básníka Petra Bezruče, se bude již tradičně konat vzpomínka na tohoto významného literáta a opavského rodáka. U hrobu Petra Bezruče na Městském hřbitově promluví studentka třetího ročníku Mendelova gymnázia, kterou zpěvem doprovodí opavský středoškolský sbor Luscinia pod vedením Mgr. Jiřího Slovika.

vstup: volný

OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY

MISTROVSKÉ DÍLO ČESKOSLOVENSKÉ
KINEMATOGRAFIE OCENĚNÉ OSCAREM

Československo, 1966, 92 min

Režie: Jiří Menzel / Scénář: Bohumil Hrabal, Jiří Menzel / Kamera: Jaromír Šofr / Hudba: Jiří Šust / Hrají: Václav Neckář, Jitka Bendová, Vladimír Valenta, Libuše Havelková, Josef Somr, Alois Vachek, Jitka Zelenohorská, Vlastimil Brodský, Ferdinand Krůta, Květa Fialová, Naďa Urbánková, Jiří Menzel, Václav Fišer, Karel Hovorka st., František Husák, Jiří Kodet a další

Film *Ostře sledované vlaky* natočil Jiří Menzel podle stejnojmenné novely Bohumila Hrabala. Děj filmu se pod vlivem nové vlny tematicky vrací ke druhé světové válce, ovšem nahlíží ji z jiného pohledu. Nazírá na hrdinství jako na tichou vlastnost každého z nás a staví ho do němeého kontrastu s velkým proklamovaným hrdinstvím předkládaným historií. Film zobrazuje lidské vlastnosti, které projevují stejně jako v době hlubokého míru, jenom jsou v konfrontaci s válečným děním lépe vidět. Sledujeme příběh mladičkého eléva Miloše Hrmý, který na malé železniční stanici přes své milostné problémy dospívá na práh mužství a mimoděk se zaplete do plánu zastavit německý muniční vlak.

Na scénáři se společně podíleli Bohumil Hrabal a Jiří Menzel. Ten Hrabala přesvědčil, aby byl oproti knize příběh pro film vyprávěn chronologicky bez retrospektiv. V roce 1967 byl film oceněn soškou Oscara za nejlepší cizojazyčný film. Film bude promítán z 16mm filmu.

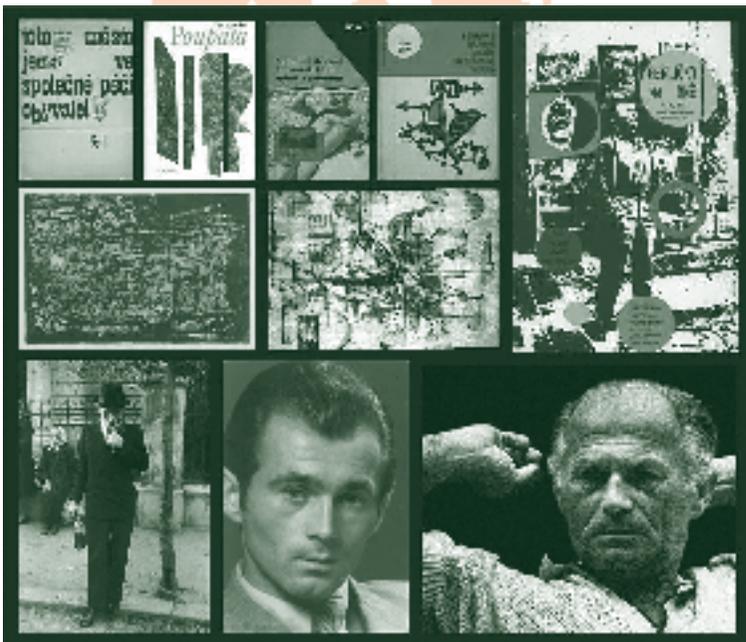
„Snímek velmi osvěžujícím, humorným a v neposlední řadě i velmi smutným způsobem oživuje hrdinu českého odboje, kterému však dává lidský rozměr a nehalí ho do propagandistického, mýtotvorného závoje. Schválně: Pamatujete si postavu Miloše Hrmý jako panice, co zvald jako lilium, nebo jako reka, který zneškodnil ostře sledovaný vlak?“

Kristýna Pleskotová / LFŠ 2014

Bonus: Bude promítnuta filmová vzpomínka na 3. ročník festivalu Další břehy – festival „Něžných barbarů“ (1999).

Promítání pro festival připravil Biograf 16 Richarda Vaculy.
vstup 70,- Kč

BOHUMIL HRABAL BAREVNĚ I ČERNOBÍLE

FOTOGRAFIE, GRAFIKY, KOLÁŽE, ILUSTRACE, OBÁLKY,
PLAKÁTY – VERNISÁŽ VÝSTAVY

Výstava je kombinací několika souborů, jednak fotografií, které zachycují Bohumila Hrabala v různých životních etapách, další část tvoří jeho málo známé koláže z padesátých let a ilustrace a obálky českých autorů k jeho knihám. Objevují se zde nejen ilustrátoři, ale také práce výtvarníků, které Hrabal obdivoval a se kterými se přátelil. Mezi vystavenými artefakty jsou ilustrace Jiřího Koláře, Zdenka Seydla, Karla Vaci, Josefa Jíry, Jana Smetany, Václava Špale a dalších výtvarníků a grafických úpravců. Samostatnou část tvoří série grafických listů Vladimíra Boudníka a připojena je také malá ukázka českých filmových plakátů z šedesátých let 20. století a několik plakátů k divadelním adaptacím Hrabalových textů.

Výstava potrvá do 7. října 2014.

vstup: 40,-/20,- Kč

VIA HRABAL

MULTIMEDIÁLNÍ PREZENTACE VĚNOVANÁ VÝROČÍ 100 LET
OD NAROZENÍ SPISOVATELE BOHUMILA HRABALA

AUTOŘI: TOMÁŠ MAZAL, VÁCLAV ŠPALE, IVO KROBOT A JAN ČAPEK

Protože do bytu v ulici Na Hrázi 24 nikdy nesvítlo slunce, putoval Bohumil Hrabal za ním. Na malou šikmou střechu staré kůlny ve dvoře umístil židli, jejíž nohy byly seříznuty ve sklonu střechy. Na této židli měl položený psací stroj. Podobně měl upravenou i malou stoličku, na které seděl. Ve chvílích volna a v době, kdy hráz jeho inspirace byla přeplněna, usedal přitahován ke stroji a psal neobyčejně rychle, podoben slepému klavíristovi. Oslněn sluncem nesledoval text na papíře. Psal tak, aby průtočnost jeho myšlenek, které se mu rodily v hlavě, byla adekvátní prstokladu, aby to byl jen rychle vychrlený proud. Když dopsal, když vyprázdnil stavidla své inspirace a slunce se schovalo za mraky nebo za střechy domů, složil skládací stroj Perkeo a odnášel si ze dvora hromadu stránek. Hrabal na to, že nepotřebuje žádnou pracovnu či ateliér, byl patřičně hrdý. Za umělce se nikdy nepovažoval. V létě si vystačil se seříznutými židličkami na střeše kůlny, později v Kersku se stolem na verandě, venku pod borovicemi, v zimě v Praze přestěhoval se do kuchyně.

Tomáš Mazal

VIA HRABAL

MULTIMEDIÁLNÍ PREZENTACE VĚNOVANÁ VÝROČÍ 100 LET
OD NAROZENÍ SPISOVATELE BOHUMILA HRABALA

AUTOŘI: TOMÁŠ MAZAL, VÁCLAV ŠPALE, IVO KROBOT A JAN ČAPEK

Letos oslavíme přesně 100 let od narození našeho nejpřekládanějšího autora dvacátého století a zároveň jednoho z nejosobitějších autorů vůbec - Bohumila Hrabala. Jeho cesta do povědomí české literatury nebyla snadná. Jeho dosud zcela živá stopa v moderní české literatuře je nepřehlédnutelná, stejně tak jako v kinematografii. Podle Hrabalových próz vzniklo několik filmů, které rozhodně patří do zlatého fondu. Nejznámějším se stal snímek *Ostře sledované vlaky* Jiřího Menzela, který je v rámci festivalu uveden. Autorovi literárních předloh a výjimečnému spisovateli, který vytvořil originální vypravěčský styl zvaný pábítelství, je věnován tento večer.

Pořad vznikl za podpory Českých center a byl proveden již v Paříži, Amsterdamu, Varšavě, Mnichově, Benátkách a Salcburku.

Tomáš Mazal, jeden z autorů večera, představí svou knihu *Cesty Bohumila Hrabala*, která vyjde k letošnímu výročí spisovatele také v polštině.

V 16.00 hod. v knihkupectví Kosmas proběhne autogramiáda s autory publikace *Via Hrabal*.

VYKOŘENĚNÍ? – SÍDLIŠTNÍ LIDÉ

VERNISÁŽ FOTOGRAFICKÉ VÝSTAVY JAROMÍRA ČEJKY
– PROJEKT PRAŽSKÉHO SÍDLIŠTĚ JIŽNÍ MĚSTO Z POČÁTKU
80. LET DVACÁTÉHO STOLETÍ

„Dali jste mi tady a teď. Za zády panelový beton, kterému říkáte domov. Za mými zády všichni se špatně skrývanými vinami. Špatně se mi dýchá. A vlastně nevím proč. Kdo komu tady stále ubližuje? Doba vám? Vy sami sobě?... Ještě se směju po báječné sáňkovačce...“ Michal Stehlík

Jaromír Čejka představí v Domě umění v Opavě jeden z nejkvalitnějších dokumentárních fotografických projektů, které v 80. letech dvacátého století u nás vznikly a který jistě bude pro řadu návštěvníků silným zážitkem. Teprve nyní, s odstupem času, můžeme ocenit jeho univerzální nadčasovou platnost, obsahovou i formální kvalitu. Čejkův dlouholetý cyklus je velkým apelem k nezaujaté diskuzi o životě části společnosti, která své sny a realitu odžívala v existenciálních veřejných prostorech nedokončených sídlišť na konci minulého století. Mohlo by se zdát, že pohled na život v sídlišťích je již jednou provždy zakotven v klauzuli o nejhorším možném bydlení, o společenské i lidské degradaci. Ale při hlubším a poctivějším rozkrývání obrazového poselství Jaromíra Čejky zjistíme, že tento jednostranný pohled je v podstatě stereotypem, ustálenou mantrou, která v té nejjednodušší podobě zakotvila v přístupu k interpretaci života lidí na sídlišťích. Lucie Zadražilová v publikaci doprovázené Čejkovými fotografiemi k tomu dodává: „Proč by vlastně měl být život na sídlišťích horší než kdekoli jinde? Život přece je rozmanitý a neexistují lepší nebo horší životní styly, hodnoty a orientace. Sídlíšťe se

stala neoddělitelnou součástí tkáně měst. Jako každá jiná městská čtvrť se potýkají s problémy, ale mají i specifika a klady, a proto pro své obyvatele představují domov. Nezbyvá tedy než dát za pravdu Arch. Davidu Vávrovi, který velmi výstižně píše: „Na druhé straně i v panelových domech se odehrávají lidské životy, jež přinášejí určité radosti. Nemůžeme lidem šmahem zničit i tento jakkoliv zvláštní model. I tam se rodí štěstí.“

Během vernisáže Jaromír Čejka společně s Lucií Zadražilovou představí mimořádnou publikaci „Když se utopie stane skutečností 1953 - 1989“, kterou vydalo Uměleckoprůmyslové museum v Praze. Výstava a prezentace knihy je součástí mezinárodní konference na téma „Fotografie domova - možnosti interpretace“, kterou pořádá Institut tvůrčí fotografie PPF Slezské univerzity v Opavě. Jiří Siostrzonek

Ve středu 17. 9. a čtvrtek 18. 9. od 10.00 hod. probíhá v Domě umění / Moravské kapli, Mezioborová konference na téma „Interpretace domova ve vizuální sociologii“.

Výstava potrvá do 1. listopadu 2014.
vstup: volný

SKUPINA JAVORY

KONCERT LEGENDÁRNÍ KAPELY SOUROZENCŮ
HANY A PETRA ULRYCHOVÝCH

57. Bezručova Opava

Petr Ulrych se narodil v Hradci Králové, Hana Ulrychová se narodila v Liberci, ale oba sourozenci patří k Brnu stejně neodmyslitelně jako třeba Jaromír Hnilička narozený v Bratislavě, anebo hukvaldský rodák Leoš Janáček, zmiňujeme-li brněnské osobnosti hudební, když máme i v Brně ten Rok české hudby. Petr Ulrych má v únoru sedmdesát, Hana se narodila v březnu roku 1949 a společně už hrají a zpívají neuvěřitelných padesát let. Připočteme-li k tomu ještě čtyřicet let od narození jejich skupiny Javory a pětileté výročí mladšího bratříčka Javory beatu, máme tady skutečně výročí jako Brno. Výročí, na které, myslím si, může být Brno pyšné a ze kterého se může radovat. Petrovy písničky, z nichž mnohé již zlidověly, a Hančin zpěv – a jistě i jejich nezaměnitelný dvojhlas, nás stále těší, dojímají i povzbuzují. Myslím, že v několika poetických větách, které jsou sestaveny z názvů téměř dvaceti jejich písní, je podstata jejich hudebního poselství.

S díky za každé nové ráno zvou každodenně ke své jízdě králů. A my při ní můžeme jen sedět a tiše poslouchat jejich příběh o naději i smíření a cítit při tom vůni bylinek, rozmarýnu, trávy i javorů jako kdysi před léty. A snažit se porozumět zvláštnímu znamení: pojdte a poleťte! A naslouchat ...

Výjimečnost Hany a Petra Ulrychových na české hudební scéně není ani tak dána délkou jejich umělecké dráhy (od r. 1964). Jsou to mimořádně se doplňující interpretační talent Hany a autorský Petra spojené s vyvrálostí a zkušenostmi, které načasovaly vrchol jejich letitého usilování o svébytný projev do současnosti. Je to také nesporné interpretační umění Javorů jako celku, kromě Ulrychových zde účinkují Kateřina Štruncová – housle, zpěv, zobcová flétna, Dalibor Štrunc – cimbál, zpěv a Martin Adamus – baskytara, které činí z každého jejich koncertu opravdový zážitek pro posluchače.

Vladimír Koudelka

vstup: předprodej 200,- Kč, na místě 250,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM

87

JESKYNĚ ZAPOMENUTÝCH SNŮ

FASCINUJÍCÍ SNÍMEK REŽISÉRA WERNERA HERZOGA
ANEB CESTA K POČÁTKŮM LIDSKÉ KREATIVITY

Kanada / USA / Německo / Francie, 2010, 90 min
Režie: Werner Herzog • Scénář: Werner Herzog
Kamera: Peter Zeitlinger • Hudba: Ernst Reijseger
Hrají: Werner Herzog

„Jeskyně zapomenutých snů je hodně unikátním filmem, který můžu doporučit i těm největším odpůrcům přírodních dokumentů. Werner Herzog stvořil dílo, které stojí za pozornost a i díky brilantnímu technickému zpracování budete moci s ne až tak velkou nadsázkou říci: Já tam byl.“
Vratislav Šálek / www.filmserver.cz

Když v roce 1994 vstoupil francouzský archeolog Chauvet a jeho tým do neznámého jeskynního systému v malebném údolí řeky Ardeche, netušil, že právě učinil fascinující objev, kterým se navždy zapsal do dějin. V jeskyni, která dodnes nese jeho jméno, totiž narazil na dosud nevídanou kolekci jeskynních maleb, jež jsou jednou tak staré než jakékoliv předchozí objevy. Desítky tisíc let hermeticky uzavřená jeskyně vydala kromě maleb i mnoho dalších stop po životě člověka a zvířat, který ho v té době obklopoval. Vzhledem ke křehkosti

celého systému je jeskyně veřejnosti nepřístupná a oscarový režisér Werner Herzog (ikona světové kinematografie, autor řady hraných i dokumentárních filmů) byl prvním a zřejmě i posledním filmařem, jenž dostal možnost v jejích prostorách natáčet. Vznikl tak film, který nás dokonale provede místem, jež nám příroda a naši předci uchovali ve stavu, v jakém bylo opuštěno před 20 000 lety.

„Víc zmutovaných krokodýlů a nadšenců, míň profesorů! Werner Herzog je každopádně jeden z mála filmařů, kterým čas neobrušuje hrany. Kdyby v té jeskyni stál sto tisíc let, všechno kolem by obrostlo minerály a zkamenělo, ale on by se mohl kdykoli oklepat, vzít kameru a začít zase točit.“
Martin Svoboda / www.kfilmu.net

88

89
vstup 70,- Kč

FUTURUM

KONCERT K 30. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SLAVNÉ BRNĚNSKÉ
ROCKOVÉ KAPELY

90

57. Bezručova Opava

Skupina Futurum je produktem osmdesátých let, který zajímavým způsobem osvěžil brněnskou rockovou scénu a který je vedle zavedených jmen jako Progres 2 a Oldřich Veselý a Synkopy dalším profesionálním hudebním společenstvím, které oslovovalo nejen rockové pamětníky, ale rovněž i novou rockovou generaci.

Počátky je možné vysledovat v letech 1981-83, kdy se sešli kytarista Miloš Morávek a klávesista a zpěvák Roman Dragoun. Během hraní progresácké rockové opery Třetí knihy džunglí spolu začali vytvářet nový hudební materiál, který se ale nehodil pro uvádění v kapele Progres 2. Z vedlejšího projektu nakonec vznikla nová kapela a ta vykročila vlastní cestou s poněkud odlišnými skladbami a hlavně hudebním stylem. Dalšími členy nového uskupení se stal kytarista Emil Kopřiva, působící do té doby v další brněnské kapele Synkopy, a bubeník Jan Seidl ze skupiny bratří Seidlů. Nový kvartet přijal název Futurum a skupina začala pečlivě od r. 1983 připravovat nový repertoár a chystat tak premiéru své prezentace na brněnské scéně. Jejich hudba opustila klasický artrockový model a nechávala se inspirovat skupinami, jako byly Talking Heads, U. K. a King Crimson. První sestava tedy byla Roman Dragoun – klávesové nástroje, zpěv a v některých skladbách baskytara, Miloš Morávek – kytara a kytarový syntezátor (jako jeden z prvních českých kytaristů), Emil Kopřiva – kytara a baskytara a Jan Seidl – bicí. V této sestavě vznikly jak singly Juliet, Po kapkách a Superměsto, tak i debutové album Ostrov Země (vše 1984).

Hudba Futura byla ve své době v určitých ohledech doopravdy nadčasová, neboť nezáleží ani tak na aranžmá skladby, jako spíše na jejím jádru a případně i textu.

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM

91

LITERÁRNÍ VEČER SOUTĚŽE HLAVNICE A. C. NORA S VYHLÁŠENÍM VÍTĚZŮ

20 LET OD ZALOŽENÍ SOUTĚŽE

„Vítám tuto příležitost, abych zde poděkoval obci Hlavnici a rodině spisovatele A. C. Nora za velký kulturní čin, kterým bezesporu literární soutěž Hlavnice A. C. Nora je. Náš trh je přesycen méně hodnotnou literaturou, dobrá próza je odstrkována. Je třeba trh oživit něčím novým, českým, a k tomu svým způsobem hlavnická soutěž přispívá. Hlavnice si troufla, a jak je vidět, soutěž životaschopná je. Je i jistým vkladem estetizaci a novému pochopení života mladých lidí v tomto státě. Chtěl bych poděkovat také autorům. Ono totiž není lehké a jednoduché jít se svou kůží na trh. A jestliže se tolik mladých lidí z celé republiky přihlásilo do soutěže, je to největší hold tomu, jehož jméno tato soutěž nese, tedy A. C. Norovi.“
Tato slova pronesl spisovatel JUDr. Oldřich Šuleř, tehdejší předseda Obce moravskoslezských spisovatelů, v den vyhlášení vítězů soutěžního ročníku Hlavnice A. C. Nora 1996. Do 1. ročníku Hlavnice A. C. Nora 1995 zaslalo 99 prací 77 autorů z celé ČR. Po zhodnocení všech prací předseda odborné poroty doc. Jiří Urbanec řekl:

„... Když jsem zde, na tomto místě, stál před rokem, byly ze strany organizátorů i nás garantů určité pochybnosti, jaký ohlas může soutěž mít. ... Stanuli jsme nad zaslányými pracemi s údivem. ... Byli jsme překvapeni, že mladí lidé z celé republiky v průměrném věku 19 let mají dobrou stylistickou úroveň, dokáží se vyjadřovat na dobré úrovni a jejich prózy mají dobrou i uměleckou stránku. Dospěli jsme k názoru, že nelze paušálně hovořit o nějakém úpadku slovesné kultury naší mládeže.“

Ano, v letošním roce je to již 20 let od vyhlášení prvního ročníku celostátní soutěže prózy Hlavnice A.C.Nora, které se konalo 24. října 1994. Za oněch 20 let přihlásilo celkem 705 autorů z celé České republiky 933 prací napsaných na 10 489 stranách. Chtělo by se říct obrovské číslo, ale v soutěži nešlo o počet, ale o kvalitu, šlo o to nacházet talenty české prózy a pomoci jim v prvních krůčcích do světa literatury.

Soutěž celostátního významu byla zařazena od roku 1995 také do programu kulturního festivalu Bezručovy Opavy. Vždy byl jeden večer věnován literárnímu pořadu, v němž byly veřejnosti představeny ukázky ze soutěžních prací příslušného ročníku. I v letošním programu Bezručovy Opavy nalezneme tento pořad, v němž organizátor Sdružení Hlavnice A. C. Nora představí výběr z prací autorů v režii Zdeňka Pavlíčka. Na tomto večeru budou také porotou vyhodnoceným autorům předány ceny.

Jiří Pecháček

vstup: volný

TATTOO SESSION SILESIA

PÁTEK 19. 9. / 16.00–22.00 / KOSTEL SV. VÁCLAVA
A SOBOTA 20. 9. / 10.00–22.00 / KOSTEL SV. VÁCLAVA

10. ROČNÍK TATTOO SESSION SILESIA

STŘEDOEVROPSKÉ SETKÁNÍ TETOVAČÍCH
STUDIÍ S BOHATÝM DOPROVODNÝM PROGRAMEM

Dovolte nám pozvat vás na již 10. ročník Tattoo Session Silesia. TSS je středoevropské setkání tetovacích studií, prodejců tattoo vybavení, šperků a stylového oblečení. Každoročně přivítáme asi tisícovku příznivců a obdivovatelů světa tetování. Můžete se stát svědky toho, jak tetování vzniká, jak se aplikuje, pobavíte se s tatery a odborníky jak ze světa tetování, tak např. z oblasti zdravotnictví o všem, co vás zajímá a samozřejmě se sami můžete nechat potetovat.

Letos jsme poprvé součástí velkolepého multikulturního festivalu Bezručova Opava a v souladu s jeho tématem se skutečně vrátíme „Zpátky ke kořenům“.

vstup: na místě 250,- Kč (dvoudenní vstupenka)

NÁVRATY KE KOŘENŮM

94

95

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT:

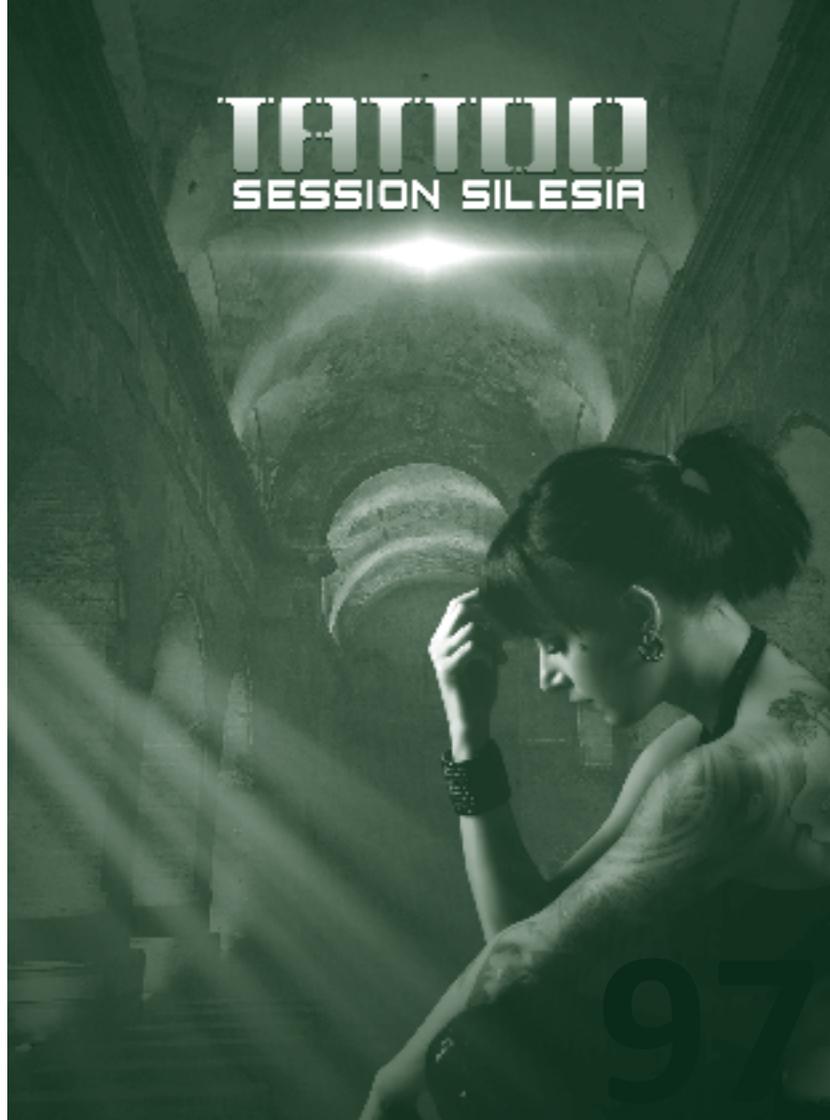
- svou práci vám představí profesionální tatěři z celé střední Evropy i exotických zemí (Tahiti, Japonsko)
- tradiční bodypainting – malování na tělo
- Art Fusion – malování obrazů tatěry
- tattoo soutěže – vyhodnotíme nejlepší umělecká tetování, jejichž tvorby budete svědky
- seznámíme vás s výrobou tetovacích strojků
- objevíte historii tetování – obrazy, artefakty, dokumenty, fotografie a průvodce světem tetování
- tetování spojíme i s dalšími druhy umění
- představíme vám kytarový soubor pod vedením p. Lenky Lebedové (Umělecká škola Václava Kálíka v Opavě)
- pronikneme do tajemného inspirujícího světa nejmladších výtvarných umělců (ZUŠ Opava společně s p. učitelkami Janečkovou a Pavlíčkovou)
 - tetování stínem, módní přehlídka, mimikry aneb splynutí s prostředím kostela, výstavy a filmové reportáže
- recitál P. J. Hejátka, tetovaného básníka
- seznámíme vás s uměleckým dílem Dr. Vladimíra Franze
- exkluzivní propojení klasické a pop-rockové hudby představí houslové duo Femme Fatale (znáte z Česko Slovensko má talent) či pěvecký sbor Slezské univerzity
- velmi autentické představení skupiny Hell.cz
- úžasná a neopakovatelná laserová světelná show skupiny Infinitos
- o otázce tetování a piercing vs. zdraví s vámi bude diskutovat primář opavské chirurgie MUDr. Jiří Hájek společně se známými tvářemi světa tetování a mnoha dalších...

Bude nám ctí přivítat vás na této akci, která propukne v magických prostorách při neopakovatelné atmosféře společně s krásnou společností z mnoha uměleckých sfér.

Těší se na vás tým studia Bekus Art Style.
www.tattoo-silesia.com; tel.: +420 604 415 300

96

TATTOO SESSION SILESIA

NEDELE 21. 9. 10.00 A 16.00 / LOUTKOVÉ DIVADLO

VÁCLAV RENČ

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

POHÁDKA O JENÍČKOVI A MAŘENCE

HRAJE DIVADLO LOUTEK OSTRAVA

Režie: Václav Klemens

Scéna, kostýmy a loutky: Michal Hejmovský

Texty písní: Václav Klemens

Hudba: Vlastimil Ondruška

Účinkují: Libuše Čecháková, Vladimíra Krakovková, Martin Legerski

Jedna z nejznámějších pohádek, původně z pera bratří Grimmů, se nejen u nás dočkala bezpočtu psaných, vyprávěných i divadelních verzí. Loutkové divadlo Ostrava ji hraje v nádherném veršovaném zpracování českého básníka Václava Renče (1911-1973). Působivost a sdělnost obrazového jazyka vychází vstříc intimně komorního pojetí a poetického výtvarného gesta, které vzdává hold kultivované dětské četbě jakožto nezbytné a nezaměnitelné hodnotě estetické i etické.

vstup: 50,- Kč

98

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

99

BEST OF GUEST – BORIS

KONCERT BUBENICKÉHO ORCHESTRU IVO SAMIECE

100

57. Bezručova Opava

BORIS, tj. zkratka pro bubenický orchechestr Ivo Samiece, letos v září oslaví 10 let své existence. BORIS za dobu svého konání natočil 2 autorská CD a 1 DVD a odehrál přes stovku koncertů po celé České republice i v zahraničí. Založil jej Ivo Samiec při Středisku volného času v Opavě ze žáků, které vyučuje ve svých kurzech hry na africké bubny a bicí soupravy. Počet lidí v orchechstru se pohybuje okolo 30 ti členů, z nichž nejmladšímu je 6 a nejstaršímu 66 let. Při koncertech Ivo často spontánně zapojuje do dění publikum tak, že vždy vzniká originální a neopakovatelná atmosféra. Koncerty jsou naplněny pozitivní a dynamickou energií, která přetrvává v posluchačích ještě dlouho po koncertě.

Letošní koncert chystá BORIS ve slavnostním duchu a jak název napovídá, bude jej provázet jak to nejlepší z repertoáru, tak se můžeme těšit i na výběr toho nejlepšího z hostů, kteří kdy s BORISem vystoupili na stejném pódiu.

Svou účast přislíbili Kelt Grass Band s originálními keltskými bubny a perkusemi, tanečnice TANYTANY, stepařky z TS PULS, DUO žonglérů, Tomáš Greiner na australské didjeridoo, také zaspívá Zdeňka Komárková v doprovodu Milana Kratochvíla nebo na koncovou flétnu zahraje Ondřej Géla. Diváci se také mohou těšit na nové kostýmy a originální světelné objekty na pódiu.

Nakonec by Ivo rád touto cestou vyzval všechny bývalé i budoucí členy i nečleny, kteří se chystají na tento jedinečný koncert a mají buben, ať si jej vezmou sebou. Během koncertu je Ivo na jednu jednoduchou skladbu vyzve k připojení do rytmu.

vstup: předprodej 160,- Kč, na místě 200,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM

101

CESTA DO ŠKOLY

**FASCINUJÍCÍ DOKUMENTÁRNÍ SNÍMEK O CESTĚ
ZA VZDĚLÁNÍM V MÍSTECH, KDE NENÍ SAMOZŘEJMOSTÍ**

57. Bezručova Opava

Francie / Čína / Jihoafrická republika / Brazílie / Kolumbie, 2013,
77 min

Režie: Pascal Plisson

Scénář: Marie-Claire Javoy, Pascal Plisson

Kamera: Pascal Plisson, Simon Watel

Hudba: Laurent Ferlet

Čtyři děti, čtyři osudy, jediný cíl – budoucnost. Dětské protagonisty snímku, žijící ve čtyřech různých koutech světa, spojuje společná touha po poznání. Uvědomují si, že jedině studium jim může otevřít bránu k lepší budoucnosti, a proto se každý den vydávají na dlouhou a strastiplnou cestu za vzděláním. Snímek Cesta do školy odhaluje nevšední rutinu dětí, jež se díky své nezdolné touze splnit si svůj sen vydávají na cestu za poznáním, kterou známe všichni, avšak z velmi odlišné perspektivy. Jak vnímají vzdělání ti, kteří si za ním musí jít dvakrát denně patnáct kilometrů skrz savanu pěšky anebo každý týden podniknout túru po nelítostných stezkách v pohoří Atlas?

vstup 70,- Kč

NÁVRATY KE KOŘENŮM

103

102

ZLATÁ ŠEDESÁTÁ ANEB DENÍK PAVLA J.

INSCENACE ZPRACOVÁVAJÍCÍ CENĚNÉ DENÍKOVÉ
ZÁPISY PAVLA JURÁČKA

HRAJE DIVADLO NA ZÁBRADLÍ (PRAHA)

Režie: Jan Mikulášek

Dramatizace: Jan Mikulášek, Dora Viceníková

Dramaturgie: Dora Viceníková

Scéna a kostýmy: Marek Cpin

Výběr hudby: Jan Mikulášek

Účinkují: Marie Spurná / Gabriela Mikulková, Petra Bučková, Jan Hájek, Jiří Vyorálek, Josef Polášek

Délka představení: 100 min

16. srpna 1964 ... pátek

„Člověk nepatří na svět, je omylem přírody a jeho jednání je nesmyslné. Zdá se mi, že štěstí je stav blbosti, chytrý člověk nemůže být šťastný, ty dvě věci se vylučují. Rozum je proti nám, rozum je nepřítel, rozum je nádor na mozku, nepřírozené bujení myšlenek a pochybností vzniklé jakousi chybou v přírodě. S kým si o tom mám povídat? Nikoho nemám. Čím jsem starší, tím jsem osamělejší a jediné, co je jisté, je fakt, že jednou umřu. A do té doby se budu potácet pořád dál od narození, pořád blíž ke smrti a budu dělat věci, které, vzhledem k jistotě smrti, jsou směšné. Protože jediné, co člověk o svém životě bezpečně ví, je, že skončí.“

PAVEL JURÁČEK, scénárista, režisér, signatář Charty 77 a klíčová osobnost českého filmu 60. let, který se kromě jiného podílel na scénářích k filmům Věry Chytilové *Ovoce stromů rajských jíme* nebo Menze-lově *Skřivánkům na nitě*. Deníkové zápisky zachycují vzestup i pád talentovaného umělce v konfliktu nejen s dobovými společenskými a kulturními okolnostmi, ale i s vlastní bohémskou povahou. Naskýtá se neobyčejně intimní vhléd nejen do Juráčkovy osobnosti, do jeho vnímání světa a lidí kolem něj, a také zároveň do atmosféry „zlatého věku“ naší kinematografie zevnitř.

Ve svém deníku zanechal po sobě Pavel Juráček dílo s vrchovanou literární úrovní a hypnotické působivostí, otevřený dokument o výšinách i besech umělecké tvorby. Kniha zvítězila v anketě Lidových novin o Knihu roku 2004 a obdržela ocenění Litera 2004 za nakladatelský čin. Inscence obdržela Cenu Alfréda Radoka za nejlepší inscenaci pro rok 2013.

vstup: 160,- Kč, 190,- Kč, 220,- Kč, pro studenty 50% sleva

NÁVRATY KE KOŘENŮM

OPAVŠTÍ DĚDICOVÉ PŘEMYSLA ORÁČE A SVATÉHO VÁCLAVA

PŘÍBĚHY OPAVSKÝCH PŘEMYSLOVCŮ
V ARCHITEKTUŘE A UMĚNÍ

PŘIPRAVIL A PŘEDNÁŠÍ BOHUMIL VURM

Přednáška připomene příběhy potomků zlatého a železného krále Přemysla Otakara II. Poodhalí tajemství starého portrétu na nástěnné malbě v opavském kostele svatého Václava. Ukáže i detaily nástěnných maleb v kapli Svatého kříže v Opavě, lépe známé jako Švédská kaple, kde je namalováno 15 znamení, která se objeví před koncem světa.

vstup: volný

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

SOUTĚŽ O CENU PRIMÁTORA MĚSTA

VÝTVARNÉ UMĚNÍ A LITERATURA NA TÉMA
„NÁVRATY KE KOŘENŮM“

„NÁVRATY KE KOŘENŮM“, tak znělo téma letošního ročníku literární a výtvarné soutěže „O cenu primátora města“, kterou vyhlásilo statutární město Opava a Opavská kulturní organizace p. o. ve spolupráci s Knihovnou Petra Bezruče a Základní uměleckou školou – výtvarný obor. Úkolem účastníků soutěže bylo výtvarně nebo literárně vyjádřit svůj pohled na dané téma. Důraz měl být kladen na minulost rodiny, folklór, slavné rodáky a regionální specifika Opavska.

Historie vzniku soutěže sahá až do roku 1999, kdy poprvé práce dětí a mládeže z Opavy posuzovaly odborné poroty, složené z odborníků v dané oblasti. Z předcházejících témat jmenujme alespoň „Sny opavských dětí“ a „Opava čaruje“.

Tento, již desátý, ročník byl vyhlášen na období od 2. září 2013 do 30. května 2014. Do výtvarné části soutěže bylo přijato celkem 195 příspěvků. Soutěž obleslalo 18 mateřských a základních škol okresu Opava, jedno gymnázium a dvě okresní ZUŠ. V literární části se sešly dvě kolektivní a tři individuální práce ze čtyř základních škol a jednoho gymnázia. Kdo získá ocenění z rukou primátora Opavy Zdeňka Jiráska, se dozvíte v Sále purkmistrů a současně si můžete prohlédnout práce dětí, žáků a studentů ve foyer Obecního domu, které zde budou vystaveny od 24. 9. – 31. 10. 2014.

vstup: volný

108

109

ČESKÉ HUDEBNÍ NÁVRATY

KONCERT JANÁČKOVY FILHARMONIE OSTRAVA

Leoš Janáček: Lašské tance

Jaroslav Foltýn: Opava (poéma na text Františka Lazeckého)

Recitace: Emanuel Křenek

Baryton: Zdeněk Kapl

Dirigent: Petr Chromčák

Bohuslav Martinů: Symfonické fantazie (Symfonie č. 6)

Dirigent: Jakub Židek

Návraty v hudbě mohou mít rozličnou podobu a smysl. Přímou součástí hudebního jazyka jsou návraty některých motivů (rondo, sonáta), skladatel se může obracet k tématům jiných skladeb a přetvářet je (citace, variace), také některé hudební epochy nebo styly se pokoušely oživit estetické hodnoty minulosti (renesance, neoklasicismus). Janáčkova filharmonie Ostrava s dirigenty Jakubem Žídkem a Petrem Chromčákem již tradičně nastudovala program přímo pro náš festival. Oba dirigenti i někteří členové orchestru mají k Opavě velmi blízko, a tak i z tohoto pohledu se vlastně jedná o jakýsi pravidelný hudební návrat. Při výběru programu sehrála zásadní roli potřeba připojit se k dramaturgii letošního Roku české hudby a připomenout díla některých jubilatů. Vybrali Leoše Janáčka a Bohuslava Martinů, kteří propagovali ve své době moderní výrazové prostředky a záro-

veň se hlásili ke kořenům české hudebnosti. Uslyšíte nejen stylizaci lidových tanců, ale také myšlenkově mnohvrstevné drama hledající východisko z krutosti světa ve vzpomínkách na nevinnost mládí a domov. Protože své jubileum slaví letos i město Opava, bude připomenuto dílo významného domácího tvůrce Jaroslava Foltýna. Partituru uváděné poémy věnoval městu k tehdejšímu 750. výročí.

LEOŠ JANÁČEK (1854-1928) patří nejen k zakladatelům české hudební moderny, ale zároveň k nejhranějším českým skladatelům ve světě. Své hudební myšlení zcela vědomě napájel folklórní inspirací a hold rodnému Lašsku vzdal stylizacemi lidových tanců z let 1889-90. Melodie závěrečné písně „Už ty pilky dořezaly“ se pro svou oblibu dokonce stala zvukovým symbolem ostravského rozhlasu.

Skladatel, dirigent, klavírista a pedagog **JAROSLAV FOLTÝN** (1927) spojil většinu svého života s opavskou operní scénou a hudební školou. Díky němu na tehdejší LŠU vznikl v šedesátých letech žákovský smyčcový orchestr, později Orchestrální sdružení slezských učitelů. Toto těleso mimo jiné v roce 1974 premiérovalo poému Opava s recitací Emanuela Křenka a barytonovým sólem Vladimíra Gřonky pod autorovou taktovkou. O dva roky později skladbu nastudovala Janáčkova filharmonie Ostrava pod vedením Petra Altrichtera.

Básník **FRANTIŠEK LAZECKÝ** (1905-1984) v Opavě studoval ve dvacátých letech na vyšší hospodářské škole a přestože později působil v Praze, slezské realie se do jeho díla vícekrát promítly. Báseň Opava reaguje na válečná léta, uzavírá ji však vize obnovy „líbezného města v líbezné zemi“.

Slavná premiéra Symfonických fantazií (někdy označovaných jako 6. symfonie) **BOHUSLAVA MARTINŮ** (1890-1959) se odehrála v lednu 1955 v Bostonu. Martinů tuto reprezentativní skladbu věnoval dirigentu tamního symfonického orchestru Charlesi Munchovi. Melodicými postupy, které jsou tak důvěrně známé českým posluchačům, i chorálním závěrem třetí věty možná chtěl Martinů sám sebe utvrdit ve víře v lepší časy, když mu byl toužebně očekávaný návrat do vlasti stále odpírán. Dílo komponoval nezvykle dlouho (1951-53) ve složitě době Studené války. Proto ten smutek a dramatičnost (hudební víření a prudké akcenty až bolí), ale také nádherné zvukové barvy, citace motivu z vlastní opery Julietta a rovněž nová zvukovost předjímají-

cí současné tvůrce. A tak to má být. To nové nalezneme jen tehdy, když si v duši uchováme úctu k odkazu předků. A rovněž naději, že to všechno kolem nás má nějaký hlubší smysl.

Petr Hanousek

V RÁMCI VEČERA BUDOU PŘEDÁNY CENY STATUTÁRNÍHO MĚSTA OPAVA:

paní **MGR. VANDĚ JANEČKOVÉ** za mimořádné výsledky v oblasti speciální pedagogiky a dlouhodobou práci ve prospěch osob s handicapem

PROF. VLADIMÍRU BIRGUSOVI za reprezentaci města vybudováním dobrého jména Institutu tvůrčí fotografie při Slezské univerzitě v Opavě a kurátorskou a výstavní činností v oblasti fotografie

paní **NADĚ HANOUSKOVÉ** za pedagogickou činnost a umělecké výkony Dětského komorního orchestru a Opavského studentského orchestru při Základní umělecké škole Václava Kálíka v Opavě

Druhý abonentní koncert pro milovníky krásné hudby.
vstup: 150,- Kč

ČTVRTEK 25. 9. / 17.00 / CÍRKEVNÍ KONZERVATOŘ

PROCHÁZKA STALETÍMI

KONCERT STUDENTŮ A PEDAGOGŮ CÍRKEVNÍ
KONZERVATOŘE OPAVA

V rámci koncertu zazní díla z oblastí vokální polyfonie, sborová, komorní i sólová tvorba, instrumentální i pěvecká čísla. Koncert Církevní konzervatoře Opava obohatí program festivalu jak o zajímavý a atraktivní opavský koncertní prostor, tak nepochybně i o entuziasmus interpretů mladých umělců - studentů a pedagogů konzervatoře. V jejich provedení si můžete vyslechnout unikátní a zřídka provozované skvosty evropské hudební kultury. Studenti a pedagogové vystoupí mimo jiné i s programem k připomenutí ukončení 15. roku činnosti konzervatoře v červnu 2014.

114

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

vstup: volný

115

OPAVA VÝCHOD ZPÁTEČNÍ

KŘEST BÁSNICKÉHO SBORNÍKU

„Básník je hluboce vrostlý do své doby a do své země.“ To jsou slova esejisty Jana Čepa, který autory poezie považoval za nejautentičtější svědky posledních dvou století v lidských dějinách. Tak, jako má každá doba své kronikáře, užívající slova úspěchu a moci, má i ty, kterým je tato terminologie cizí. Básník se pořád ubírá mimo hlavní silnice, mimo veřejné aktuality. I přesto, že v posledních letech přichází tendence vařit básnické slovo podle potřeby hluku oficiálních událostí, zůstávají na některých místech autoři, kteří tiše tepou slovo složené z dechu lidské úzkosti a touhy, slovo, které zapadá s každým úderem lidského srdce.

I ve Slezsku se našlo několik z těch, kteří vrostli do této země v určité chvíli. V jednu dobu se střetli na zastávce Opava východ, aby po čase zase zmizeli a znovu a zase se navraceli do někdejšího hlavního města české části Horního Slezska. Jejich stopám předchází sborníky „Opava-Ratiboř zpáteční“ z roku 2003, „Opava city / Poezie v otevřeném prostoru“ z roku 2004 a „Míř než všechno neberu“ z roku 2006.

Město, ve kterém se autoři sborníku - jmenovitě Oldřich Kutra, Václav Maxmilián, Petr Títze, Ondřej Hložek, Ivana Kašpárková, Kristýna Montagová, Veronika Motúzová a Alžběta Luňáčková - sešli, slaví v letošním roce již 790 let své existence. A tato kniha je jejich zpátečním lístkem do míst, kde se prostě v jednu chvíli neplánovaně básnický potkali.

Knihu fotograficky doprovodil Imrich Veber, sazbu provedl Jakub Wdowka ze studia Artbureau. Na vydání sborníku finančně přispělo statutární město Opava.

DOKOLAKOLEM

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ ILUSTRUJÍCÍCH SBORNÍK
OPAVA VÝCHOD ZPÁTEČNÍ

57. Bezručova Opava

Křest proběhne v kavárně Evžen za přítomnosti autorů a za hudebního doprovodu. Vernisáž výstavy fotografií Imricha Vebera Dokolakolem proběhne v 19.00 hod. v podloubí Slezanka.

Výstava potrvá do 23. října 2014.
vstup: volný

NÁVRATY KE KOŘENŮM

117

JINÁKRAJINA

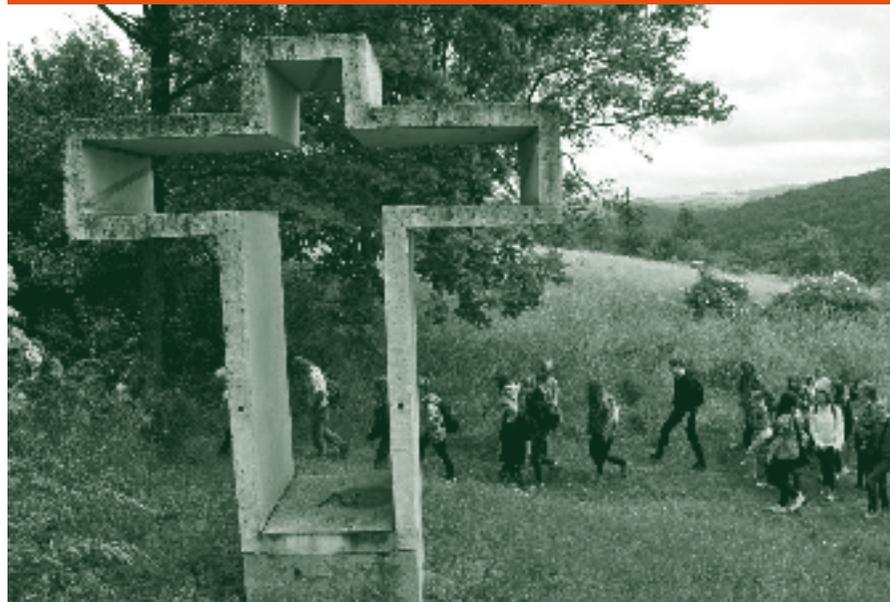
VÝTVARNÉ OHLÉDNUTÍ ZA PROCHÁZKOU KRAJINOU
SE SOCHAŘEM JANEM AMBRŮZEM

„Zbavme se neustále vnucované a možná i pohodlné apatie a pokusme se něco udělat pro naši vesnici, naši krajinu a tak i pro nás! Pokusme se prošlapat pár chodníků, zasadit pár stromů. Učme se procházet krajinou s otevřenýma očima. Nemysleme jen na sebe. Hledejme duši krajiny v nás.“

Jan Ambrůz

Občanské sdružení „JINÁKRAJINA“ vzniklo za účelem snadnějšího prosazování realizace dlouhodobého projektu „KŘÍŽE CESTY SOCHY KRAJINA LIDÉ“ na katastrech obcí Šarovy, Lhota, Salaš a Bohuslavice u Zlína. Tento projekt je postupně realizován od roku 2007, kdy byl zpracován návrh instalace „Křížové cesty“. Všechny čtrnáct křížů bylo následující rok trvale osazeno podél jedné z mála průchozích cest vedoucí z obce Šarovy do polí na kopec nad vesnicí. Současně s tímto projektem byl zpracován návrh soch – kaplí, které navazují na „Křížovou cestu“ a jsou tak jejich pokračováním v polích uvedených obcí. Byla vytipována místa v krajině, která jsou převážně v majetku obcí, a s jejich souhlasem měly být sochy – kaple na tyto výrazné body postupně instalovány.

Žáci Základní umělecké školy, Opava, Solná 8 společně se svými učiteli prošli výše zmíněné obce ve zlínském kraji, prohlédli si nainstalované sochy, křížovou cestu a poslechli si výklad prof. Jana Ambrůze, duchovního otce projektu Jiná krajina. Všichni zúčastnění

pochopili záměr nadšenců o změnu podoby současné vesnice a zájem o krajinu, ve které žijeme. Na výstavě si můžete prohlédnout jejich reflexi na exkurzi a potvrzení souznění s názory prof. Jana Ambrůze.

Ivana Sýkorová

vstup: volný

PÁTEK 26. 9. / 17.00 / ZUŠ SOLNÁ

TADY A TEĎ

VERNISÁŽ VÝSTAVY
MARKÉTY JANEČKOVÉ
A JEJICH ŽÁKŮ

Výstava o příbězích a podobách našich předků, o vzpomínkách, o návratech do krajiny, domů, do míst, kde to máme rádi, o výpravách za prvním paprskem, za prvním slovem, první myšlenkou. A také o tom, jak je důležité žít teď a tady.

Výstava potrvá do 21. listopadu 2014.
vstup: volný

120

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

121

PÁTEK 26. 9. / 17.30 / DŮM UMĚNÍ–REFEKTÁŘ

VLADIMÍR TERŠ

VERNISÁŽ VÝSTAVY ZNÁMÉHO RESTAURÁTORA

Malíř a restaurátor **VLADIMÍR TERŠ** (1920-2010), rodák z Tuřan u Brna, je úzce spjat s Opavou a Slezskem vůbec. Zachránil mnoho významných uměleckých památek a je především znám restaurováním cyklů obrazů Alfonse Muchy *Slovanská eposy*. Zasloužil se o záchranu opavského Domu umění s kostelem sv. Václava a podílel se na odkrývání jedinečných gotických fresek v tomto kostele. Jeho život je spjat i s významnými osobnostmi českého i zahraničního kulturního života. Jeho první ženou byla dcera Alfonse Muchy Jarmila, přátelil se se spisovatelem Jiřím Muchou a jeho nevlastním bratrem byl Rudolf Kundera, malíř žijící ve Francii.

Ve výstavní síni Základní umělecké školy můžete nahlédnout do osobního i tvůrčího života tohoto významného restaurátora.

Lenka Sýkorová

PÁTEK 26. 9. / 18.00 / DŮM UMĚNÍ–REFEKTÁŘ

MÉ OBRAZY JSOU DÍLEM STALETÍ

FILMOVÝ DOKUMENT ČESKÁ REPUBLIKA, 2006, 18 MIN

Výše uvedený krátký filmový medailon o malíři a restaurátorovi Vladimíru Teršovi byl natočen v roce 2006. Malíř a restaurátor Vladimír Terš (1920-2010) dokončil studia na pražské Akademii výtvarných umění v roce 1956. Poté přesídlil do Opavy a pomáhal obnovovat zničené památky ve Slezsku. Sám namaloval řadu vynikajících obrazů, ale jeho dlouholetý zájem patří restaurování. Stal se evropsky uznávaným odborníkem, mimo Moravu a Slezsko působil také na Slovensku, ve Francii, v Německu a v Anglii. K nejznámějším dílům, jímž Vladimír Terš vdechl nový život, patří *Slovanská eposy* Alfonse Muchy a nástěnné gotické malby v kostele sv. Václava v Opavě.

Výstava potrvá do 21. listopadu 2014.
vstup: volný

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

123

OSTRÝ ZUB A ROTUJÍCÍ KEDLUBEN

DVOJKONCERT POZORHODNÝCH KAPEL

Tvorba olomouckého hudebně-výtvarného sdružení **OSTRÝ ZUB** se opírá o mezigenerační dialog, který permanentně probíhá mezi jednotlivými členy skupiny. Ve svých projektech mísí Ostrý zub elektroniku s postpunkovými postupy, nebrání se reminiscencím na psychedelickou a romantickou hudbu, inspiruje se syrovým projevem undergroundových kapel. Silné texty doprovází silná hudba, přičemž primární zaměření členů kapely na výtvarné umění vnáší do jednotlivých vystoupení ironii, humor a lehký nadhled. Tanečník a performer Šobi ilustruje jednotlivé skladby pohybovými kreacemi.

57. Bezručova Opava

Píše se červen 1988. V dětském pokojíčku jednoho opavského sídlištního paneláku se schází parta spolužáků a vzniká **ROTUJÍCÍ KEDLUBEN IIII**. O rok později už skupina vystupuje na tehdy respektovaném festivalu alternativní kultury Valašský špalíček. O další rok později kapela zdánlivě zaniká. Jde však jen o pověstné ticho před bouří. Ticho trvajícím téměř 20 let. Semínko opět vyklíčí v létě roku 2008. Hudebně prošla skupina vývojem od původního psychoparalytic-khelerub metalu po současný ryčný HADR ROCK. Či snad PIG BEAT? Co zůstává, je happeningový ráz všech koncertů, o který se nyní stará

zejména sesterské sdružení opavských divnoženek, taneční skupina Statické ředkve, bez nichž se žádné vystoupení Rotujícího Kedlubnu neobejde. Dojde snad konečně na Bezručově Opavě k totálnímu prolnutí obou souborů a tím ke vzniku Erotujícího kedlubnu a Prostatických ředkví? Přijďte se přesvědčit na koncert v kvalitě BIO!

Peter "Lakatoš" Zámeczník – bubny / Libaba Bimbass – bass
Jimi Appendix – kytara / V.I.Pozděbohatý – kytara, zpěv

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč
(platí pro Music club 13 i Gottfrei, kde všechny tři koncerty probíhají)

NÁVRATY KE KOŘENŮM

125

PÁTEK 26. 9. / 21.00 / GOTTFREI

MUNROE

KONCERT KAPELY A RETRO PÁRTY

Černobílá estetika. Nástrojový minimalismus. Syrovost odkazující k Jarmuschově filmu *Dead Man* a trochu jesenického voodoo. MUNROE přicházejí jako blesk z čistého nebe, trochu zahalení tajemstvím, ale razantně si říkající o pozornost.

První singl *Z čistého nebe* byla návnada. MUNROE mají natočené svoje první EP. Jaké je? Syrové, minimalistické, hitové až mrazí, ale nepodoblivé. MUNROE jsou jenom dva - kytara a zpěv, ale nečekejte rozhodně žádné intelektuální písničkářství. Naopak. Jako svoje inspirační zdroje uvádějí *The Kills*, *The White Stripes*, *The Dead Weather*, *Middle Class Rut*, ale i *The Velvet Underground*, *The Doors* a *Rival Sons*, přestože používají češtinu. Hlukové stěny, výrazné riffy, šamanský groove, jednoduchost přetahující se s tajemnou rafinovaností a refrény, které nedostanete z hlavy. Právě první oficiální video *Z čistého nebe* podtrhuje, o čem je řeč – o černé a bílé, magii lesa, hluku i zařívání syrovou hudbou. Ke spolupráci na nahrávce si MUNROE přizvali ty nejpovolanější. Produkce se ujal Kay Buriánek ze skupiny *Sunshine*. Mix a mastering má na svědomí Bernd Burgdorf z *Los Angeles*, který spolupracoval například s *Green Day*, *Juliette and the Licks*, *Pink*, *Lindou Perry* a mnoha dalšími.

Po koncertě následuje večírek ve stylu garážového rocku a 60. let.

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč
(platí pro Music club 13 i Gottfrei, kde všechny tři koncerty probíhají)

NÁVRATY KE KOŘENŮM

57. Bezručova Opava

126

127

CALISTO

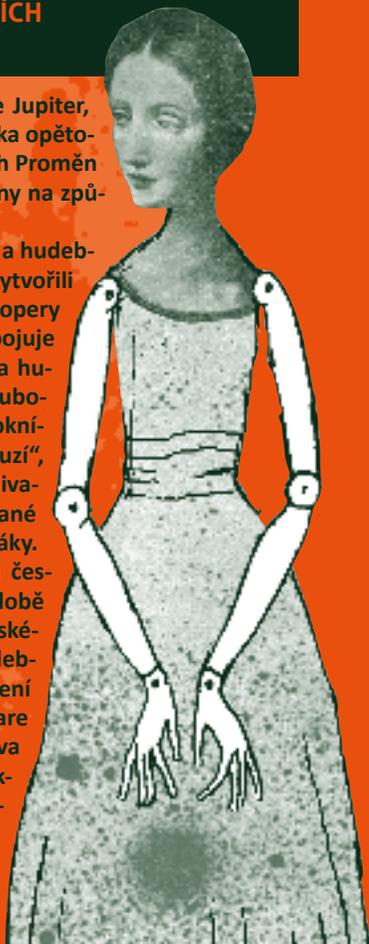
FRANCESCO CAVALLI

OPERA S LOUTKAMI O TŘECH DĚJSTVÍCH

HRAJÍ BUCHTY A LOUTKY

Příběh o Nymfě Calisto, do níž se zamiluje Jupiter, avšak pouze v převleku za Dianu je jeho láska opětována, převzal libretista Faustini z Ovidiových Proměn a rozšířil jej o nové zápletky a komické scény na způsob commedia dell'arte.

Nezávislé loutkové divadlo Buchty a loutky a hudební těleso Collegium Marianum společně vytvořili originální loutkové ztvárnění raně barokní opery Francesca Cavalliho La Calisto, které propojuje loutkové divadlo s živými zpěváky - herci a hudebním doprovodem instrumentálního souboru. Divadelní forma vychází z principů barokního divadla včetně divadelních „zázraků a iluzí“, pojatých ovšem způsobem typickým pro divadlo Buchty a loutky, a využívá velké řezbované marionety a jejich „dublování“ živými zpěváky. Projekt Calisto je svým způsobem prvním českým multižánrovým zpracováním ve své době oblíbené italské barokní opery a přinese českému publiku nový pohled na historickou hudební a dramatickou předlohu. První provedení opery v roce 1651 v divadle San Appolinare v Benátkách doprovázela grandiózní výprava s podivuhodnou mašinérií a scénickými efekty. Calisto v podání Collegia Mariana a Buchet a loutek přináší stejně tak rozmanitou podívanou plnou proměn a překvapení.

Hudební nastudování: Jana Semerádová (Collegium Marianum)

Režie: Vít Brukner (Buchty a loutky) / Scéna a loutky: Robert Smolík

Kostýmy: Radka Mizerová a Tereza Benešová / Světla a zvuk: Lukáš Valiska

Orchestr: Collegium Marianum / Sólisté: Hana Blažiková, Barbora Sojková, Jan Mikušek, Tomáš Lajtkep, Tomáš Král / Účinkují: Vít Brukner, Marek Bečka, Zuzana Bruknerová, Radek Beran

Představení je součástí 11. ročníku Svatováclavského hudebního festivalu.

BUCHTY A LOUTKY je špičkový nezávislý loutkový divadelní soubor, má na svém kontě na padesát premiér. Se svou nezaměnitelnou poetikou zpracovává klasické tituly literární i filmové či přináší autorskou tvorbu. Inscenace se vyznačují originální scénografií, původní hudbou a specifickým nadhledem. Soubor sídlí a hraje jako stálý host ve Švandově divadle v Praze a vystupuje po celých Čechách i v zahraničí - Evropa, Japonsko, Tchaj-wan, USA, Kanada, Mexiko. Ročně odehraje okolo 250 představení, účastní se řady mezinárodních festivalů, kde získal mnohá ocenění. Buchty a loutky se věnují také filmové tvorbě, např. Strings Larse von Trieraa nebo Svěrákův snímek Kuky se vrací, a další uměleckým projektům.

COLLEGIUM MARIANUM – soubor pod uměleckým vedením flétníky Jany Semerádové rozšířil svůj umělecký profil od čistě hudebního zaměření k propojení s barokním tancem a divadlem a postoupil k nevšední dramaturgii s řadou novodobých premiér děl hudební historie. Soubor se těší uznání zahraniční i české odborné kritiky. V průběhu let vystoupil soubor na festivalech a prestižních pódii po celé Evropě, např. Tage Alter Musik Regensburg, Palau Música Barcelona nebo MHF Pražské jaro, a byl přijat vždy s velkým úspěchem. V roce 2008 soubor zahájil úspěšnou spolupráci s hudebním vydavatelstvím Supraphon, nejnovějším přírůstkem je dvojalbum nazvané Musici da camera. Collegium Marianum se v roce 2010 stalo nositelem ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby udělovaného českou sekci Mezinárodní hudební rady UNESCO. Od doku 2011 pořádá Collegium Marianum také vlastní cyklus koncertů staré hudby nazvaný Barokní podvečery.

Vstup: 300,- Kč, zlevněné 200,- Kč (studenti, důchodci, držitelé ZTP)

NEDELE 28. 9. / 10.00 A 16.00 / LOUČKOVÉ DIVADLO

LUDEK HORKÝ

POHÁDKY DO KAPSY

KAPESNÍ HUDEBNÍ ATLAS POHÁDEK PRO NEJMLADŠÍ
DIVADELNÍ FANOUŠKY

130

57. Bezručova Opava

HRAJE NEZÁVISLÁ DIVADELNÍ SCÉNA SEMTAMFOR

(Praha)

Režie: Jan Julínek

Scénografie: Lea Koncerová

Technika: Jan Julínek, Saša Szöllös

Účinkují: Aneta Bačíková (Aneta a ostatní), Radim Bánovský (Radim a ostatní), Jana Hvozdenská, j.h. (Jana a ostatní), Júlia Kamhalová, j.h. (Júlie a ostatní), Petr Vaněk, j.h. (Petr a ostatní), Michaela Vrbová (Míša a ostatní).

Délka představení: 60 minut

Nikdo neumí lépe vyprávět pohádky než babička. Zvláště, když má toho nejlepšího pomocníka, díky kterému se žádné dítě v pohádkách neztratí. Kterou pohádku ale babička z kapsy vytáhne tentokrát? Procházka do světa fantazie a výmyslů za pomoci Kašpárka připomene nejmladším divadelním fanouškům ty nejhezčí pohádky.

DIVADLO SEMTAMFÓR vzniklo v roce 2002. Jako autorské divadlo bylo ovlivněno autory Suchým a Šlitrem, odtud vznikl i samotný název divadla. Ten mimo jiné charakterizuje i jeho dramaturgický koncept a převážně komediální repertoár. V současné době působí jako zájezdové divadlo s poloprofesionálním souborem. Mezi další aktivity divadla patří organizace krajské postupové přehlídky činoherních a hudebních amatérských divadel a studentského divadla „Valašské Křovi“ ve spolupráci s NIPOS-ARTAMOU. Od roku 2008 pořádají interní přehlídku divadla SemTamFór „Slavičinské padající listí“.

NÁVRATY KE KOŘENŮM

131

vstup: 50,- Kč

NEDELE 28. 9. / 19.00 / KOSTEL SV. VÁCLAVA

MILOKRAJ

AUTORSKÉ PÍSNĚ MARTY TÖPFEROVÉ
A TOMÁŠE LIŠKY INSPIROVANÉ ČESKÝM
A MORAVSKÝM FOLKLÓREM

Dva vizionářští čeští hudebníci, spolu vystupují přes pět let. Po mnohých turné a inspirujících hudebních výměnách Töpferová a Liška toužili vytvořit projekt, který by čerpal z hudby jejich kořenů. Z této dynamické spolupráce se zrodila sbírka oslňujících autorských písní čerpajících z českého a moravského folklóru a dalších slovanských vlivů. Tato nová hudba zachycuje ducha a hloubku naší tradice, ovšem s tvořivým přístupem v aranžích a interpretaci zároveň dává prostor bohatým zkušenostem všech hudebníků.

Vzledem k tomu, že se oba, Töpferová a Liška, pohybují na mezinárodní hudební scéně, je pravděpodobné, že se tento projekt stane cenným příspěvkem české soudobé hudby nejen v České republice, ale i v zahraničí.

Sestava je doslova all-stars:

Marta Töpferová - zpěv

Stano Palúch - housle

Marcel Comendant - cimbál

David Dorůžka - kytara

Tomáš Liška - kontrabas

vstup: předprodej 70,- Kč, na místě 100,- Kč

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

133

LUDEK HORKÝ

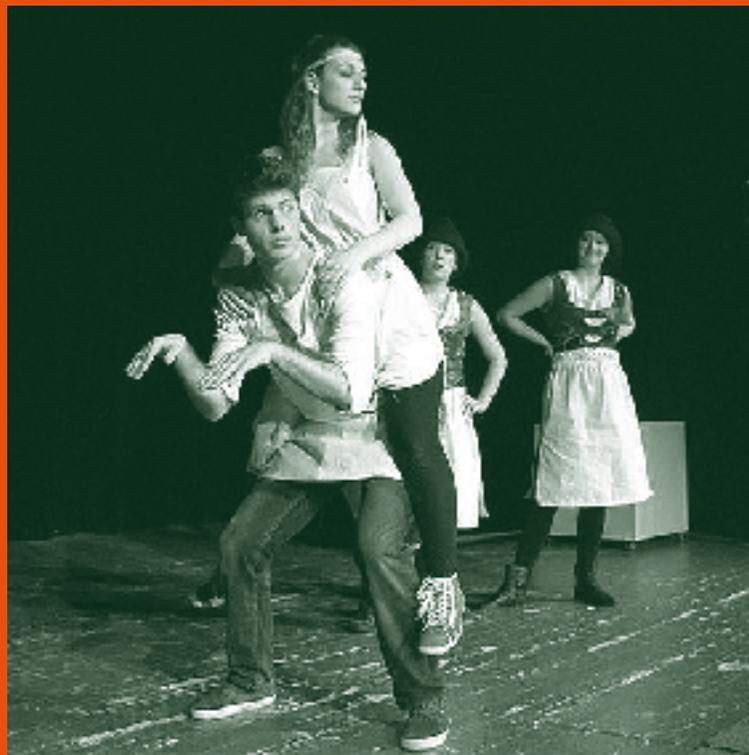
POVĚSTI PRO ŠTĚSTÍ

POJĎTE SI POHRÁT S HISTORIÍ

V tomto novém zpracování Pověstí pro štěstí se stanete obětí přenosu do historie. I v dnešní přetechnizované době, kdy je nejčastějším společníkem počítač, se mohou dít věci neuvěřitelné a žádná hra nemůže nahradit zážitek ze skutečného setkání s praotcem Čechem, vojvodou Krokem i třemi sestrami - Libuší, Kazi a Tetou, Bivojem a kancem, Horymírem i Šemíkem nebo, ne zcela hodným, Křesomysem.

Představení je určeno pro první stupeň základních škol nebo jako odpolední představení pro děti ve věku 6-13 let.

„Postava Bivoj, odvaha 9, síla 9, inteligence 2, level 4.“ Přibližně takto vypadal úvod k jedné z postav divadelního představení (...) Zdálo by se poněkud netradiční zpracování pověstí pohanské doby, ale propojení současnosti a toho, co „Bejvávalo“, bylo skutečně zajímavé. Zejména humorné zpracování, proložení děje písněmi, komunikací s diváky, při níž mohli „napovídat“ či rozhodovat o dalším ději. To vše děti vtáhlo do reálného děje. (...) Nezapomenutelné bylo například herecké ztvárnění Libušiných vizionářských stavů, jež žáci o přestávkách napodobují ještě dnes.“ Mgr. Ludmila Jandíková / ZŠ Slavičín

HRAJE NEZÁVISLÁ DIVADELNÍ SCÉNA SEMTAMFOR (PRAHA)

Úprava: Miroslav Ondra, Jan Julínek • Režie: Jan Julínek

Technika: Jan Julínek, Saša Szöllös • Účinkují: Aneta Bačíková (Aneta a další), Jana Hvozdenková, j. h. (Prodavačka a další), Petr Vaněk, j.h. (Petr a další), Michaela Vrbová (Míša a další), Tomáš Zbranek, j.h. (Tomáš a další)

Délka představení: 55 minut

vstup: 50,- Kč

PONDĚLÍ 29. 9. / 18.00 / KINO MÍR

MARKÉTA LAZAROVÁ

PROJEKCE ZRESTAUROVANÉ KOPIE FILMU FRANTIŠKA VLÁČILA, KTERÝ BYL KRITIKY OZNAČEN ZA NEJLEPŠÍ FILM STOLETÍ ČESKÉ KINEMATOGRAFIE

Československo, 1967, 165 min

Režie: František Vlášil

Scénář: František Pavlíček, František Vlášil

Kamera: Bedřich Bařka

Hudba: Zdeněk Liška

Hrají: Magda Vášáryová, Josef Kemr, Naďa Hejná, Jaroslav Moučka, František Velecký, Karel Vašíček, Vladimír Menšík a další

Proslulá historická balada Františka Vlášila dodnes fascinuje zemitostí, s jakou je postižen život ve středověku. Titulní hrdinkou je ctná dívka, předurčená klášteru, ale přinucená stát se milenkou násilnického mladíka. Brutální boje i bizarní postavičky ploužící se zdivočelou zemí jsou postiženy s mimořádnou výmluvností i obrazovou podmanivostí. Film se skládá ze dvou částí: „Straba“ a „Beránek boží“.

Markéta Lazarová vznikala čtyři roky. Vlášil s Pavlíčkem chtěli nabídnout co nejvěrnější obraz tehdejší doby. Film se stal nejdražším československým snímkem 60. let. Markéta Lazarová je tříhodinová obrazová kompozice, filmová báseň, která, když jí otevřete své srdce, vás bude unášet syrovými obrazy z drsného středověku. Vlášil dokázal brilantně prolnout lyrickou a epickou složku, nevinnost a lásku i vypočítavost a utrpení či zemitost pohanství versus odpoutanost křesťanství, podobně jako kontrast mezi vrchností a poddanými tehdejších časů.

Kritikou bývá velmi vysoce hodnocen coby vrchol československého historického filmu, poetického filmu a samotného umění adaptace z literární předlohy. Roku 1998 byl film v anketě filmových kritiků a publicistů vyhlášen nejvýznamnějším filmem stoleté historie české kinematografie.

Promítání pro festival připravil Biograf 16 Richarda Vaculy.
vstup 70,- Kč

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

136

137

PONDĚLÍ 29. 9. / 19.00 / SLEZSKÉ DIVADLO

WILLIAM SHAKESPEARE – DAVID DRÁBEK

RICHARD III.

KABARET O BEZMOCI MOCNÝCH

„Nedorostlý skrček se pohybuje po scéně jako hmyz, kterému někdo utrhnul nožičku. O to je lačnější krve a moci. Tenkým dlouhým copen praská jako bičem, uschlou, strupatou ruku tahá zpod černého pláštěku, jako iluzionista kouzlo, a vystavuje ji na odiv. Ví, že se všem hnusí a baví se tím. Komediant, který si pohraje s lidmi a pak je pošle na smrt. Tenhle Richard III. je hrozný i směšný, jak diktátoři moderní doby bývají. A ke všemu ho hraje ženská.“ Marie Reslová / www.ceskapozice.cz

Kdo by neznal Richarda III., příběh z období války růží, ve kterém se téměř každý York či Lancaster jmenuje Richard nebo Edward, padouch se chechtá a opravdu nezná bratra, královny šílí žalem a celý v Toweru praskají ve švech. To vše a ještě mnohem víc vám bude představeno v neodolatelné cynicky komediální kabaretní úpravě! Na jevišti na vás už čeká potutelně se šklebící padouch Richard! Také hostující afroamerický herec v úchvatné úloze Koně! Nechybí ani část anglické fotbalové reprezentace! A dvě vypečená malá princátka! Na vše dohlíží Freddie Mercury!

Proslulá Shakespearova hra jako kabaret o bezmoci mocných, a to bez soucitu, bez blankversu, zato s hrbem rostoucím jak houba po dešti. Pavlína Štorková v titulní roli mrzkého padoucha s neodolatelným cynickým humorem, Jan Sklenář, Hynek Pech, Filip Richtermoc a Lubor Novotný jako anglické královny! Viděno z ptačího nadhledu i žabího pohledu! Mniši na kúru zpívají skladby od Queen i Enyi! Řečeno s Eltonem Johnem: MADE IN ENGLAND!!!

Hraje Kličperovo divadlo (Hradec Králové)

Režie: David Drábek

Dramaturgie: Jana Slouková

Hudba: Darek Král

Kostýmy: Simona Rybáková

Scéna: Marek Zákostecký

Choreografie: Henrieta Hornáčková

Délka představení: 2 hod. 30 min.

vstup: 200,- Kč, 250,- Kč, pro studenty 50% sleva

ÚTERÝ 30. 9. / 18.00 / MARIANUM OPAVA

ZÁVĚREČNÝ KONCERT FESTIVALU
**NA PAMÁTKU OBĚTÍ I.
SVĚTOVÉ VÁLKY A VZNIKU
ČESKOSLOVENSKÝCH LEGIÍ**

Účinkují: **PĚVECKÝ SBOR STĚBOŘICE, CHRÁMOVÝ SBOR**

Varhany: Alois Kostera

Dirigent: Karel Kostera

Závěrečný koncert 57. ročníku festivalu k 100. výročí vypuknutí 1. světové války a vzniku Československých legií, k 100. výročí otevření ústavu Marianum – KONGREGACE DCER BOŽSKÉ LÁSKY, který se proměnil v lazaret, v němž se vystříдалo 10 000 vojáků. Koncertem si připomeneme a uctíme památku legionářů a všech bojovníků z Opavska, kteří se nevrátili a zůstali na bojištích 1914 – 1918.

Průvodní slovo bude mít plukovník Jaroslav Žáček.

140

57. Bezručova Opava

NÁVRATY KE KOŘENŮM

141

V dnešní hektické době žijeme často jen přítomným dnem a jeho potřebami. Vědomí souvislostí s historií národa se postupně vytrácí a u velké části našich občanů je, bohužel, již jen mlhavé. Přitom právě naše současnost je v mnohém určována dějinami a činy významných osobností, které zásadním způsobem ovlivnily směřování naší země. To, že T. G. Masaryk, dr. Edward Beneš a M. R. Štefánik mají nehynoucí zásluhy o vznik našeho státu, je i po letech obecně známo. Již méně se však ví, že bez desítek bitev a sebeobětování tisíců legionářů by Československá republika nikdy nevznikla. Legionáři byli oporou naší státnosti i v pozdějších dobách a v krutých letech druhé světové války hrdě vzdorovali nacistickým okupantům. Mnozí z nich i tehdy obětovali své životy za svobodu vlasti.

Úspěchy čs. legií na zahraničních bojištích 1. světové války rozhodným způsobem podpořily diplomatické úsilí výše zmíněných politických představitelů čs. zahraničního odboje. Tím se zasloužily o vznik samostatného Československa, jehož nástupcem je současná Česká republika. Po vzniku samostatného státu Čechů a Slováků se legionáři stali základem tradic a demokracie nové republiky.

Na všech válečných hřbitovech v cizině, na každém místě naší vlasti, v ulicích měst a v obcích najdete pomníky, památníky a pamětní desky připomínající ty, kteří bojovali za svobodu naší vlasti a našeho národa. Byli to lidé různých vrstev, rozdílného postavení, vzdělání i politického přesvědčení. Ale měli jedno společné, a to lásku ke svému domovu. Jakákoliv odbojová činnost v době obou válek je mohla dovést do vězení či na popraviště a desetitisíce našich spoluobčanů zaplatily za svou lásku k rodné zemi životem. Nezapomínejme proto na žádného z nich. Vždyť svoboda není zaručena. I dnes na mnoha místech světa probíhají válečné konflikty, ve kterých denně lidé ztrácejí své blízké, rodinu a přátele.

Pečujme o památku těch, kteří přinesli oběť nejvyšší, abychom my měli to štěstí žít ve svobodné demokratické zemi. A právě zachováním jejich památky a projevem naší úcty k nim je i dnešní koncert pěveckých sborů, který inicioval a připravil Karel Kostera.

plukovník Jaroslav Žáček

PROGRAM:

Adam Michna z Otradovic (1600-1676) – Svatý Václave
Václav Karel Holan Rovenský (1644-1718) – Spiritum misit hodie
Josef Leopold Zvonař (1824-1865) – Tobě v jitrních hodinách
Johann Engelhart – Zdráva buď Maria (sólo Karel Kostera)
Giuseppe de Marzi – Signore delle cime
Sicilská píseň – Ó, sanctissima
Giovanni Pierluigi de Palestrina (1525-1594) – Improperia
Giovanni Battista Martini (1706-1784) – In monte Olivetti
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) – Ave verum corpus
Dmitrij Stepanovič Bortňanskij (1751-1825) – Cheruvimskaja pesň
Anton Bruckner (1824-1896) – Locus iste
Bedřich Smetana (1824-1884) – Nekamenujte proroky – Večerní písně (sólo Karel Kostera), Modlitba
Leoš Janáček (1854-1928) – Graduale
Petr Eben (1929) – Oči všech se upírají
Antonín Tučapský (1929) – Pater meus (z Pěti postních mottet)
Antonín Dvořák (1841-1904) – Velký Bože náš, shlédni z výšin svých (Largo z Novosvětské, sólo Karel Kostera), Missa in D – Lužanská (části Benedictus, Agnus – Dona nobis pacem)

DOPROVODNÉ AKCE

Doprovodné akce každoročně k Bezručově Opavě patří. Letos jim věnujeme druhý festivalový týden, takže každý ze dnů 8. – 12. září navečer bude patřit na Dolním náměstí hudbě, tanci a divadlu. Každý den zahájíme doprovodný program pohádkou pro děti a po ní bude následovat koncert pro dospělé diváky. Na Dolním náměstí bude otevřena vinárna s občerstvením, postaveno hlediště z židlí, aby si návštěvníci mohli co nejvíce programů užít, posadit se, dát si něco k pití a v klidu relaxovat.

Festivalové programy se uskuteční od pátku 12. 9. na Dolním náměstí a na úvod sobotního festivalového průvodu zahraje rakouská havířská dechovka „Glück Auf“.

Příznivci lidového umění se tedy mají opravdu na co těšit.

8. 9. / 17.00

DDS Rarášci pohádka „**O PALEČKOVI**“

8. 9. / 18.00

KOPYTO – koncert folkové kapely

9. 9. / 17.00

DDS Štěk „**ZLATOHLAVA**“

9. 9. / 18.00

TOTÁLNÍ SKRAT – koncert poprockové kapely

10. 9. / 17.00

DS OPAL „**O NEPOSLUŠNÝCH KŮZLÁTKÁCH A TŘECH PRASÁTKÁCH**“

10. 9. / 18.00

AZYL – koncert country kapely

11. 9. / 17.00

Gabriela Bernardová „**ANIČKA MALÍŘKA**“

11. 9. / 18.00

DECHOVÝ ORCHESTR ZUŠ Opava

12. 9. / 15.00

koncert rakouského dechového orchestru
„**GLÜCK AUF**“

12. 9. / 16.00

CHODNÍČKY K DOMOVU – festivalový program

13. 9. / 09.00

CHODNÍČKY K DOMOVU – průvod souborů

13. 9. / 10.00

CHODNÍČKY K DOMOVU – festivalový program

13. 9. / 15.00

CHODNÍČKY K DOMOVU – festivalový program,
zahrada SVČ Husova

14. 9. / 10.00

koncert rakouského dechového orchestru
„**GLÜCK AUF**“ z města Leoben v rámci promenádních
koncertů

PRAKTICKÉ INFORMACE

Předprodej:

Sluna, Horní náměstí 27, Opava, 746 01

tel.: 553 712 319, sluna.opava@seznam.cz, www.slunaopava.wbs.cz

Slezské divadlo Opava, Horní náměstí 13, Opava, 746 69

tel.: 555 537 411, www.divadlo-opava.cz

OKO (recepce), Ostrožná 46, Opava, 746 01

tel.: 553 791 947, www.oko-opava.cz

Pořádá statutární město Opava.

informace na tel.: 553 756 306, 604 229 363

e-mail: petr.rotrekl@opava-city.cz, www.opava-city.cz/bezrucovaopava
www.facebook.com

Staňte se fanoušky Bezručovy Opavy!

Přejete-li si dostávat e-mailem aktuální informace o kulturních aktivitách,
napište na: kultura.opava@seznam.cz.

Programový tisk 57. ročníku Bezručovy Opavy vydalo statutární město Opava.

Dramaturgie festivalu: Petr Rotrekl

Texty v programovém bulletinu vybrala, sestavila a sepsala:

Lucie Fojtíková a autoři jednotlivých textů

Redakční rada: Petr Rotrekl, Lucie Fojtíková

Grafická úprava: Martin Feikus

Tisk: RETIS GROUP

Pořádá: Statutární město Opava

Partner festivalu

Realizace 57. ročníku festivalu Bezručova Opava je spolufinancována z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

Mediální partner

Spolupořadatel

www.opava-city.cz/bezrucovaopava

© 2014

www.facebook.com/mestoopava

www.twitter.com/mestoopava

www.youtube.com/mestoopava